

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 05.10.2006. године

НАСТАВЉЕНО 05.10.2006.ГОДИНЕ
Са почетком у 09,30 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима, седите.

Констатује се да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић**
- **опт. Митровић Радослав са браниоцем адв. Мијаном Несторовић**
- **опт. Репановић Радојко са браниоцем адв. Исаиловић Игором**
- **опт. Јовановић Ненад са браниоцем адв. Ђурђић Вељком**
- **опт. Чукарић Слађан са браниоцем адв. Владицом Васиљковић**
- **опт. Нишавић Милорад са браниоцем адв. Татомиром Лековићем**
- **опт. Петковић Мирослав са браниоцем адв. Фолић Гораном**
- **опт. Петковић Зоран са браниоцем адв. Бирман Миланом**
- **опт. Папић Рамиз са браниоцем адв. Палибрк Драганом**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА ОПТУЖЕНИХ

Адв.БИРМАН МИЛАН: Судија, ако дозвољавате само пре почетка. Ја имам информацију да се у публици налази Бардуљ Бериша, Агронов брат који је био у мом предлогу да буде саслушан као сведок, ја не знам да ли је та информација тачна, то лице не познајем, па Ви то проверите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли?

Адв.БИРМАН МИЛАН: Бардуљ Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бардуљ Бериша.

Адв. МИЛАН БИРМАН: Руждијин син. Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није тачно. Нека остану у заседању Митровић Радослав, Репановић, Јовановић и Чукарић, остале спустите доле.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ ЧУКАРИЋ СЛАЂАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу Ви сте добили оптужницу, јесте разумели шта Вам је стављено на терет?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону нисте дужни да одговарате на питања, можете се бранити онако како Ви сматрате да је за Вас најбоље. Можете се бранити ћутањем, то је Ваше законско право. Да ли ћете изнети одбрану?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја би остао при оном што сам прво, први пут дао, ако има потребе поновићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Наводи у захтеву за спровођење истраге нису тачни, све радње које се наводе

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам скренем пажњу, Ви имате право да се користите белешкама, у сваком случају, али немојте баш све да нам читате, знате, само за неке одређене ствари, датуми, имена то можете да се послужите, али да читате немојте.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја сам рекао госпођо судија, ако треба да поновим, ја остајем само при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам оно чега се сећате, овде је веће, сад први пут, Ви сте износили одбрану пред истражним судијом сад изнесите и пред нама, ако Ви желите, ако желите наравно.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја имам мислим право да оно што сам прибележио да прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да имате право, али рекла сам Вам у ком смислу можете, значи не да читате по реду како сте ви то прибележили. Уколико не можете запамтити нека имена, датуме, то можете да се помогнете. Изволите.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Наводи у захтеву за спровођење истраге нису тачни и све радње које се наводе су измишљење. Зато о догађају који се наводи не знам ништа и није ми то познато. Тога дана не би могао да се сетим где сам био и тога дана ја нисам употребљавао никакво оружје и одговорно тврдим да нисам никог убио ни тог дана, ни тих дана, ни током рата ни до данас. Где сам се налазио тога дана ја стварно не могу да сетим јер тај дан, наведени дан у истраги, мени не значи ништа. Тај ми дан је истиа као 26. април или 26. мај. Мани се дакле овакве монструозне ствари стављају на терет само на основу исказа два-три измишљена сведока, која нису била самном у обављању службених задатака. Питам се да ли је неко проверавао те сведоке и како то може неко да ме препозна са 150 метара удаљености, кад ја нисам био никаква медијска звезда ни био, ни данас нисам да би ме неко препознао. И да ли може неко да о оваквим монструозним стварима прича а имао је 14, непуних 15 година.

Припадник МУП-а постао сам неких непуну 4-5 месеци пре наведеног догађаја. Желео би посебно да нагласим и да проверите у МУП-у ја сам био приправник полицајац, а Ви сте ме унапредили у вођу сектора. Полиција у којој сам радио, колико сам ја умео и разумео радила је и поступала по закону. У полицији се поступа по наређењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви настављате да читате.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: По наређењу, мимо наређења се дисциплински и кривично у полицији кажњава. Наредбе се издају реко сам писмено, ретко када усмено, а када се дају наредбе усмено онда се касније парафирају у дневник, књигу дневник догађаја. И кад се заведе у дневник књигу догађаја то се евидентира и упознати су надлежни старешине. Ја даље не знам шта би више могао да кажем јер стварно овде мене овде толко баш познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате када сте дошли у Суву Реку.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Тачно датума не могу да се сетим, али могу да претпоставим да сам пар дана 5 до највише 10 дана пре мислим пре почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања, пар дана пре бомбардовања?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте били припадник активног састава или резервног?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Да, припадник активног састава постао сам непосредно 5 месеци, 4-5 месеци пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама ту био надређен?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Командир Репановић Радојко коме сам се лично и обратио и реко ми је прати дневни распоред и поступи по распореду и тако сам и радио по распореду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек се претходног дана, јел тако, правио дневни распоред?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Распоред наравно да се прави претходних дана, ја кад дођем на смену и упознам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко прави тај распоред?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја сматрам да командир и ћата неки који то пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми униформу, коју сте имали?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у време бомбардовања, идемо у време бомбардовања?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Шта нисам разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу коју сте носили?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Полицијску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то униформа?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Тачно, униформи смо доста изменили, али ја мислим да је била плава маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, у то време каква је била?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја мислим да је радна униформа била плава маскирна са качкетом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плава маскирна. Шта то значи радна униформа? Јел сте имали још неку униформу?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па нормално свака полиција има радну и свечану униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та друга униформа?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па свечана која има шапку, нормално као одело и таке ствари, свака се униформа користи у својим наменама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа, јел исто плава маскирна или?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Нормално плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које оружје сте имали, којим оружјем сте били задужени?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Пушку аутоматску и пиштољ ЦЗ 9 мм, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали бомбе?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте бомбе имали?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једино оружје које сте Ви имали?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Једино по задужењу, јер у полицији се само по задужењу добија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте задужили то оружје?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: У МУП-у, у ОУП-у Ораховцу где сам почео радни однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми од средстава везе, шта сте имали?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Лично мислиш или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Лично ништа нисам имао од средстава везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали ништа?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у време бомбардовања, колико је било у полицијској станици?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не знам мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам познато?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Јер нисам био надлежан да то пратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 24., 25., 26., 27. рекли сте да су Вам датуми сви исти, али памтите значи када је било бомбардовање, јел тако?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не знам мени то стварно није познато, јер ја сам врло кратко боравио у Сувој Реци и после сваке своје смене гледао сам да одем кући и да збринем двоје малолетне деце, шта треба и како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то кратко време колико сте боравили у Сувој Реци, које сте обавезе имали, које задатке?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Колико могу да се сетим и као приправник полицајац ја само могу да тврдим да сам био пратилац и у већини возач пошто сам поседовао возачку дозволу, ја сам већином био возач у патроли и пратилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратилац патроле?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сачињавао патролу?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не могу да се сетим јер су се патроле по распореду мењале и мени то није баш тако познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било по групама прва, друга, трећа па се знало ко којој групи припада или не?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Стварно то би питање трабало да поставите претпостављеним старешинама јер то нисам правио распоред, ја сам само стриктно пратио распоред и по распореду јављао се на смени и по смени одлазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно у то време, у којој сте Ви патроли били, који су људи који су били са Вама?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Рекао сам не знам, мењали су се по потреби службе. Ја то нисам меродаван да располажем и не знам мени ту поједини људи нису ни познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте били возач, које превозно средство сте возили?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Зависи по потреби које је служба имала, возили смо Заставе, возили смо сећам се УАЗА и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то УАЗ?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па нормално службено возило која служба располаже са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите како изгледа?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па марке Руске, УАЗ. Како, ко у виду ципа тако нешто, ето толко могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је блиндиран?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Да јесте био је блиндиран због безбедности наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ишли у патроле јел више људи било или?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: По потреби кад је колико требало тако смо и ишли, по процени старешине, по распореду и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама лично издавао наредбе?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Наредбе? За мене је био задужен командир Репановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте искључиво наредбе од њега примали?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја нисам примао искључиво наредбе од њега, јер нисам био вођа патроле па да би примао наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел може и вођа патроле да Вам изда наредбу?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: По процедури прима вођа патроле наредбе, а пратилац следи вођу патроле и тако да ја сам са командиром упознао сам се кад сам дошао тога дана и врло ретко кад смо ишта разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада били вођа патроле?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не, јер и нисам по службеним, ако би ми неко показао налог ја би видео, али приправник полицајац не верујем да може да буде вођа патроле са приправничким стажом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте били у патроли, мада кажете да се не сећате ко је све био, вођа патроле које наредбе је могао, коју врсту наредбе је могао да вам изда?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Оне наредбе које му су наложене у налогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то, од прилике?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: И да поступи по налогу оно што му је командир наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког типа су те наредбе?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не могу да се сетим, мени то стварно није познато јер то није било јуче, то је прошло пар година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико дуго сте бити тамо?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте боравили?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не знам ја сам рекао пар дана пре бомбардовања, свега не верујем више од 20 и два, три дана. Не могу тачно да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада још били у некој патроли?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: У патроли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ауто-партоли?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја сам рекао да сам био у патроли, али у некој другој патроли, не знам коју другу Ви мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи то нисте могли никако да запамтите која су задужења била вође, шта сте, које су Ваше обавезе биле и задаци који су били кад идете у патролу?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не могу да се сетим и мени стварно то сад тренутно није познато, јер то је било пре пар година. Јер није један налог, код мене су после прошли налози и вође патроле и вође сектора и све то ја сам био дужан да слушам наређења вође патроле и тако. Знам, сећам се добро да сам био задужен за возача пошто сам већ имао, поседовао возачку дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога сте возили?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Возио сам колеге с ким би по распореду требао да радим, не могу да се сетим сад ко с ким, јер сваки дан се можда распоред и мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били искључиво возач?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Већином возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када нисте возач?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Пратилац патроле, али већином сам све био возач пошто сматрам да сам имао возачку дозволу, имао сам Б, Ц категорију и тако да сам био возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте били пратилац, шта сте радили?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па нормално оно што ми вођа патроле каже, идемо тамо где идемо, идемо да однесемо нпр.храну, идемо ово идемо, идемо да обавестимо неког или нешто по налогу идемо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то односили храну? Јесте носили и оружје неко?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Оружје сам носио само пушку и пиштољ, то сам нагласио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ако је потребно да обиђете, колико сам схватила где треба да носите храну, јел то обилазите неке пунктове или нешто у том смислу?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не могу да се сетим, није ми познато јер сам врло кратко боравио у тој Сувој Реци и не сећам се и ја град нисам познавао толико јер сам врло кратко ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли је било неких посебних јединица полиције у граду?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Мени из посебних јединица полиције није познат нико, јер нисам био упознат и нисам имао контакт са тим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога познајете од Ваших колега са којима сте били?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па ето познајем командира у почетку када сам дошао упознао сам, познао сам колеге пар, колико ја могу да се сетим Папића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ваљда да сте заборавили имена ваших колега са којима сте провели?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Имена могу да се сетим пар, али са ким нисам радио нисам имао ни контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога се сећате?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Сећам се Паповића, сећам се тако неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Шта је он радио? Јел Паповић или?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Папић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић, шта је он радио?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па радио је полициски посао, ја не могу да се укључим ја нисам меродаван шта ради он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја мислим да сам једну смену и са њим одрадио и то је било ту смо се и упознали на дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Папића, кога се још сећате?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Сећам се и пок. Тановића, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је пок. Тановић био?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја колико се сећам он је био једно време мени као вођа, али даље не знам, мени није познато то, јер нисам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био припадник активног састава или резервног?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја мислим да је активни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога се још сећате?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не могу да се сетим није ми верујте ми познато, јер ја сам врло кратко боравио у тој Сувој Реци и тако да и то је давно било и да сам све заборавио, не баш све, али ето тако, није ми било нешто интересантно да би нешто се сећао и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате за које кривично дело сте оптужени? Да ли Вам је познато да ли се сећате тога када се догодио тај догађај?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Мени тако нешто није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за тај догађај, о страдању толико цивила, жена, деце, јесте чули уопште?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Да будемо искрени, кад сам то чуо, чуо сам преко штампе, тек касније, тог и тих дана касније то мени није познато. Упознат сам преко штампе тек касније, као наводно да је неко сведочио у Хагу, да је поменуо то се сећам даље мени то тај процес није познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки надимак?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Надимке нормално као и сваки човек имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, који Вам је надимак био?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не знам на који и како мислите. Моји пријатељи како су ме звали, звали су ме «Божо» даље не знам, могао је свако како хоће да ме зове, али моји другари, пријатељи искрени су ме звали «Божо», колеге су ме звали некад «Чуки», «Чуко», по презимену, ето то се сећам таквих имена као надимка, ако се то може да назове надиман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ничега се значи више не сећате у вези тог догађаја, ни са ким сте били, ни где сте ишли, ништа се не сећате?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не сећам се и није ми верујте познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је Ваше право да се браните на начин како ви сматрате како је за вас најбоље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања господине Чукарићу, кажете да сте у полицију примљени 4-5 месеци пре

бомбардовања. Где сте примљени у полицију, где сте засновали први радни однос?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: У ОУП-у Ораховац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ораховац је од Суве Реке колико далеко?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не би могао тачно да вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од прилике?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: 15-20 километара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 15-20 км да. И ту сте почели у Ораховцу, ако сам Вас добро схватио и на пар дана пре бомбардовања сте Ви прешли у Суву Реку, колико сте остали у Сувој Реци, то Вас је питала колегиница па сам ја нешто себи меморисао да рекосте 20-ак дана?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Толко, не би рекао више, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте остали до краја рата тамо?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не, врло кратко сам боравио у Сувој Реци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где сте прешли?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: У Ораховац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Опет се вратили у Ораховац?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: С којих разлога, због чега сте прешли у Суву Реку?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не знам то мени није познато, то би Вам сигурно претпостављени могли образложити, јер они по потреби службе распоређују људе, ја не распоређујем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле по потреби службе ви сте упућени из СУП-а Ораховац у ОУП Сува Река, није то био можда неки дисциплински премештај?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Мени то није познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Уопште не знате, не знате за разлоге?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Бићете обавештени, обратите се СУП-у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где Вам живи породица?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Моја породица?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Сада тренутно?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, него тада, причамо о томе, немојте сада. Дакле Ви радите у Ораховцу, тамо сте и рођени, ако сам добро схватио?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не у Велику Хочу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је место код Ораховца, добро. Где вам живи породица, тада?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Тада где је живела?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Живела је у Велику Хочу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Великој Хочи, Ви сте прешли овамо у Суву Реку, да ли је породица прешла са Вама или су они остали у Великој Хочи?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Извињавам се господине јел Ви сврставате моју породицу у службене сврхе, не може нигде породица,

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одговорите на питање, немојте Ви да коментаришете зашто Вас ја питам, него одговорите на питање ако хоћете. Не морате.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Никад се породица не сврстава у службене сврхе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте да коментаришете на тај начин него одговорите на оно што Вас питам, ако желите.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Желим да одговорим, али немојте моју породицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле Ваша породица живи у Великој Хочи, а Ви сте у Сувој Реци и мало пре рекосте да одрадите своју смену и онда водите рачуна да збринете породицу што је потпуно људски и разумљиво.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па нормално, а ја сам рекао да ми је породица у Велику Хочу живела.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је породица са Вама прешла у Суву Реку?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Није моја породица прелазила у Суву Реку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: За време ових дешавања, где Ви, да ли Ви спавате у Сувој Реци или после завршетка посла, смене одлазите назад у Велику Хочу код своје породице?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па нормално.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па то Вас питам, да стекнемо неку представу о овим дешавањима. Реците ми колико траје Ваш приправнички стаж, по прописима?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Колико је мени познато 6 месеци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 6 месеци, да ли је неко задужен?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Уколико не положите приправнички стаж има онај продужетак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је неко задужен за Вашу обуку као приправника?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па нормално да има претпостављени старешина и ред у служби.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је овде у Сувој Реци задужен за Вашу обуку као приправника полицајца?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: За обуку?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, Ви сте приправник полицајца, значи приправник је неко ко се обучава да тек самосатално врши послове?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па нормално, колко је мени познато као приправнику треба да прођеш све службе, од пратилаца патроле, помоћника, шта како да слушаш, како ко шта ради да би нешто научио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте положили тај Ваш приправнички испит и где?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не могу да се сетим када сам полагао, то је било давно и мени верујте те ствари толко нису већ више познате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, питам Вас јесте полагали у Сувој Реци или сте полагали можда у Ораховцу или касније у Лесковцу?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не могу да се сетим, мени није познато, за ово питање можете да се обратите МУП-у и МУП ће Вам све доставити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли добијете неко, дакле питам Вас да стекнемо неку представу, да ли Ви стварно и формално полагете пред неком комисијом тај приправнички испит или не?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не знам, није ми познато, давно је то било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли добијете неко решење о томе, да ли то остаје у вашем досијеу, кадровском да сте дана тог и тог, ту и ту, пред том и том комисијом и шта ја знам положили приправнички испит па више нисте приправник полицајца и тако даље?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Мислим и претпостављам да сваки полицајца има своје решење у МУП-у, па се обратите тамо и они ће вас све о томе да реферишу, јер ја нисам био ни начелник ни, ја сам само полицајца и дужан да радим оно што ми се нареди и по налогу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте за ових 20-ак дана колико сте у Сувој Реци, да ли сте имали, дакле не Ви лично него ОУП Сува Река, да ли је имао каквих притворених лица, притвореника?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Мени то није познато, ја нисам боравио по дежурним службама и тако да мени то није познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није Вам познато да је био неко у притвору?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Није ја нисам ни боравио тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не рекосте нам да ли познајете овде опт. Нишавића?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Нишавића лично нисам имао контакт са њиме. Знам, чуо сам о њему као радника ДБ-а, личне контакте нисам имао са њиме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али тада из тог времена сте чули да је он ту радник ДБ-а?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Нормално, чуо сам, али и чуо сам да је рађен био, али лично с њиме никад контактирао нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Опт. Митровића, да ли њега познајете, да ли се њега сећате из тот периода?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Митровића, искрено ћу Вам кажем, лично сам га видео и упознао у Жандармерији 2001. или 2002. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Први пут сте га тада видели у животу?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Тада видео лично, ја тог човека сам први пут видео и онда искрено да кажем овде у ЦЗ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само нешто да Вас ја кратко питам. У истражном поступку, код истражног судије,

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Извините, нешто слабо чујем, да ли ми можда мало уши, ако може мало да би разумео питање, ја се само извињавам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нема проблема, ја ћу гласније, могу ја гласније. Код истражног судије кад сте давали Ваш исказ, на једном месту у вези наредби питао Вас је истражни судија, па сте Ви рекли, то је страна друга, па ћу ја само прочитати ту реченицу, рекли сте «наредбе се издају писмено, а ретко усмено и када се издају усмено онда се касније заводе у књиге дневних догађаја и тамо се образлажу», то сте Ви изјавили, јел тако, јел тако иначе било?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Тако, колико је мени познато то се тако поступа у полицији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сад ми реците у ратним условима, да ли је иста ситуација као и у нормалним условима?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: У ратним условима, ја не могу да се сетим, мени то стварно није познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се сећате, да ли је нешто било другачије у ратним условима него у мирнодобским?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЋАН: Сасвим је нормално да је у ратним условима другачије, али ми који смо радили полицајци,

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се сећате да ли се у ратним условима неке наредбе давале усмено?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЋАН: Не знам, мени то стварно није познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се сећате да ли сте Ви евентуално добили неку усмену наредбу па да се она евентуално касније пиесмено завела или се није завела или нешто слично?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЋАН: Мени тако нешто није познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви лично добили у том периоду неком, Ви не знате датум, не знате месец, не знате кад је бомбардовање, значи у периоду?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЋАН: Не извињавам се, бомбардовање сви знамо од 24.-ог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Знате, добро. Па значи у периоду око бомбардовања, док сте боравили у Сувој Реци да ли сте добили Ви наредбу да извршите претрес неке куће у Сувој Реци?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЋАН: Ја наредбу никакву нисам добио и не знам мени то тако није познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте вршили претрес неке куће за то време?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЋАН: Мени то није познато, било је то давно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па јесте вршили или нисте, па знате да ли сте вршили?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЋАН: Не знам, није то јуче било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не знате да ли сте вршили?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЋАН: Ја сам само поступао по налогу вође патроле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја Вас питам, да ли се Ви сећате да сте у том периоду ишли у неки претрес куће неке, било које? То би требали да се сећате.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЋАН: Није ми познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ма нема шта да Вам буде непознато, него јесте ишли или нисте ишли?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЋАН: У претрес куће не знам, нисам ишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е то је већ другачије, нешто можете да се сетите. Да ли сте ишли у претрес куће, то нема шта да Вам не буде познато, то је нешто што сте лично радили или нисте радили. А да ли знате где је уопште тај Рештански пут и где је та кућа Бериша?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Овако, ја сам мало пре нагласио да мени као град Сува Река није познат, јер ја сам врло кратко боравио. Моменат, дозволите ми да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Изволите.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Тај Рештански пут што Ви наводите или неки објекат, ја нисам могао да знам јер ту је вођа патроле водио и који зна град и који је радио више и дуже од мене. Ја сам врло кратко боравио и тај ми пут као Рештански, име, да ли је Рештански или не знам да га назовем другачије, мени толко не значи ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи нисте никад сазнали у тако малом граду да постоји неки пут који се зове Рештански док сте Ви ту боравили, нисте сазнали, нисте знали?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Нисам сазнао, није ми познато било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли сте знали где станују ти Бериша, та кућа Бериша, да ли сте знали?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Нисам знао, није ми познато, јер ја ни ту породицу нисам имао времена ни повода ни никаквих начина да упознам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте знали уопште да у Сувој Реци има људи житеља Албанске националности?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па нормално да је било житеља Албанске националности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте знали где они станују?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Који?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па житељи Албанске националности, да ли сте знали где станују?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Градом, околине, села, све је то нормално живело.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте се сусретали Ви са њима?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Са ким лично мислите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Са њима, са тим људима Албанске националности.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па нормално као службено лице, када је имало потребе комуницирали смо, контактирали, ако има потребе, ако нема.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А кад сте јел сте имали некада потребе, кажете кад сте имали потребу по наредби, јел сте имали некада наредбу да комуницирате?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не могу тачно да се сетим с ким лично, како, јер оно што сваког грађанина радимо или обрађујемо то се достави у дневни извештај, заведе се у књиге и то је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пошто сте ви били приправник кажете у то време, да ли сте Ви имали неке ознаке на вашој униформи?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Никакве ознаке сем ознаке полиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел приправник има неке чинове нешто, јел носи то.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па приправнички чин зна се који може да буде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја не знам, па зато Вас питам.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Приправнички чин, обичан приправнички чин.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел стоји тај чин иначе на униформи?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па нормално да мора да буде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте носили у том периоду, то Вас питам?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не знам тачно, искрено да Вам кажем те чинове смо ми због ознаке скидали због наше безбедности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се сећате,?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Кад Вам ја поставим питање, сачекајте, па ћу ја Вас онда сачекати јер не можемо тако због транскрипта, знате.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Уреду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја Вас сад питам да ли се Ви лично сећате да сте у том периоду скидали те чинове или не сећате се?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не знам и не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ни за Вас лично?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Није то јуче било. Не могу да Вам тврдим нешто оно што, знам да сам поступао носио униформу, качкет на главу, шлем по потреби кад је било какво и тако то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се случајно сећате за друге припаднике МУП-а, старешине и остале да ли су они носили чинове или ознаке или било шта на униформама?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не знам мени тако није познато, ја кад сам се обратио по имену командире Репановићу, он је мене прихватио, реко сам тако и тако ја сам овде послат, каже прати распоред и ради по распореду и то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У реду, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рођени 10. маја 68. године?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У коју школу сте ишли?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Мислите на почетак основне, редом или тако нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откад сте се родили и надаље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако тужиоче, сад од кад је, немојте тако.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У коју основну школу је ишао.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па нормално ишао сам у ОШ «Вук Караџић» у Великој Хочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите у ком?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове школа?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: «Вук Караџић».

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија молим Вас, па ово нема везе са питањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да видимо у ком смеру иде питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте после основне школе радили?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: После основне школе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Нормално, завршио сам средњу школу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се звала средња школа?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН:»Ганић Ардабаши».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком граду?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: У Призрену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Призрену?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте становали док сте ишли у средњу школу у Призрену?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Путовао сам често, а кад није имало превоза становао сам имао сам кума, имао сам рођаке и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Путовали сте којим путем?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Аутобусом Ораховац – Призрен, Призрен – Ораховац – Велика Хоча, јер смо имали директну линију Велика Хоча – Призрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел тај пут пролази кроз Суву Реку?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја сам рекао Ораховац – Призрен, не пролази колко ја могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Шта сте радили до своје 31-ве године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду мислите, молим вас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па пошто је приправник у 31-ој години, па сад ја питам шта је радио док се није запослио у полицији?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Радио сам нормално у фабрику «Панонија пласт».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком граду?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: У Ораховцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Ораховцу. До кад сте тамо радили?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Док сам прешао у активни састав полиције, пре извесног времена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На ком радном месту?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: То је било давно, ја сам био као портир и као шеф обезбеђења објекта и тако нешто у «Панонија пласт».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте након што сте прешли у Суву Реку спавали у својој кући у Великој Хочи?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Нормално путовао, кад сам имао,

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којим колима и којим путем? Како сте се транспортовали до куће?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Сад не могу да се сетим тачно, како сам имао услове тако сам се и сналазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какви су услови били?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Тачно сад не могу да се сетим, кад сам ишао колима, ишао сам својим, кад нисам имао услове путовао сам, сналазио сам се или неким превозним средством и тако, не могу да се сетим, мени баш сад толко није познато, није то јуче било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Почео је рат, почело је бомбардовање, па Вас ја питам како сте се транспортовали кући?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Па рекао сам, некад својим аутом некад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којим путем сте ишли?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Сува Река – Призрен, Призрен – Ораховац, јер је тај пут био колко ја могу да се сетим безбедан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то километара?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: По мојој процени више од 40 и кусур километара, облазни пут, пречице ја мислим да је 15-20 километара није било безбедно због терористичких дејства села Самодраже, ка села Оптеруше до Велике Хоче, ту се није могло кретати безбедно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали своје возило?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Имао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Заставу 750, по потреби и Југо 45 од брата и тако то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То се све лепо сећате, па Вас сад питам како се не сећате оно што Вас је малопре питао суд? 24.-ог је почело бомбардовање, то је за све нас прилично,

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја мислим да је тај датум свима остао упечатљив и до живота, ко је доживео то бомбардовање само кад умре може да заборави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда вас сад ми питамо шта сте радили тог дана, сутра дан и прекутра у односу на тај дан?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не знам мени стварно није познато, ако би ми неко показао налог где сам, шта сам, ја би то можда се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче ја морам мало да интервенишем, то је његова одбрана, он није ни дужан да одговори на питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно да није дужан. Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволте.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пуномоћник оштећених,

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Молим нисам чуо, ако може јаче, стварно не чујем, да би разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да је 20 дана радио за време бомбардовања, око 20 дана?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Не тврдим 20 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте упадати, сачекајте питање, молим вас.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па да 20-ак дана и интересује ме да ли је за то време била нека инцидентна ситуација, да ли је био неки леш пронађен на улици, на путу, било где, да ли је био неки увиђај, да ли је било неко обезбеђење лица места и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тога сећате?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Поштовани суде дозволите да се обратим лично Вама, дужност ми је да само вама могу лично да се обратим. Поштовани суде

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте читати молим Вас, овде су сад питања, молим Вас господине Чукарићу, немојте молим Вас, одговорите на питање.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Уреду, пошто нисте,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити кад ја говорим.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво одговорите на питање, па ћемо онда да видимо шта сте то хтели да се обратите. Јел можете да одговорите, да ли се сећате?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Ја не желим да одговарам на питање бранилаца и госпођице Кандићке јер због пристрасности, сепаратиста и терориста и антиделовног држава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво они нису браниоци, они су пуномоћници оштећених.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Пуномоћници у ком смислу, није битно, не желим на њихова питања да одговарам због пристрасности, сепаратиста, терориста,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше право, не морате да одговарате ако не желите.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: И не желим да одговарам на њихова питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана, да ли има питања? Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте икада за време службе добили било какво наређење које није било по закону?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Никад никакво наређење нисам добио, нити поступио мимо закона.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања. Нема више питања. Да ли Ви имате можда да поставите неко питање оптужени?

Нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Изволите Ви сте хтели нешто да се обратите, јел имате још увек? Да ли имате још нешто у своју одбрану да изнесете?

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Хтео би да допуним ово што сте ме прекинули због чега не желим да одговарам на њихова питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте, то сте нам већ објаснили, све сте нам објаснили и свима не само нама.

ОПТ.ЧУКАРИЋ СЛАЂАН: Хвала, немам више питања ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу хоћете стати за овај пулт. Укључите микрофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу јесте Ви добили оптужницу? Да ли сте разумели оптужницу, шта Вам је све стављено на терет, које кривично дело? Да ли сте разумели?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви по закону нисте дужни да изнесите своју одбрану, значи не морате одговарати на постављена питања. Да ли Ви желите да изнесете одбрану?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Цењени суде, поштовани Председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам скренем пажњу, не можете читати, одбрану излажете усмено, можете се подсетити типа имена, датума, али да читате одбрану не можете.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само ако могу увод. Поштована председнице већа, поштовани чланови већа, уважени замениче тужиоца. Разумео сам оптужницу и све што ми се ставља на терет, могу слободно рећи да се не осећам кривим за злочин који ми се ставља на терет. Данас је за мене ово дан када ће суд недвосмислено у доказном поступку утврдити моју невиност и неоснованост оптужнице који је и овом тренутку контрадикторна са чињеничним стањем и материјалним доказима. Ово је за мене тренутак олакшања да се утврди истина коју сам очекивао 11 месеци, да скинем са себе одговорност и лагу са моје породице.

Настрадалу фамилију Бериша знам од најранијег детињства, посебно пок. Десни Бериша којеме дугујем и живот мог оца, који је покојни сад и он. Да сам био присутан на лицу места када се десио наведени зличин сигурно би покушао да спречим да се то не би десило, у мојој могућности.

Дана 26. марта 1999. године ја сам био припадник службе Државне безбедности. Тог јутра сам дошао као и сваког дана на посао у Сувој Реци у Станицу милиције заједно самном је био и Јаблановић Милан,

иначе исто припадник ресора Државне безбедности, који је радио самном. У преподневним часовима, као и уобичајено пошто је почело бомбардовање видео сам се са Репановић Радојком, командиром, ујутру и са Витошевићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време сте се видели са њима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време сте се видели тога дана?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па у јутарњим часовима када се дошло, знате, негде око, ја мислим, сада немојте ме везати тачно за време, али ја мислим око 08 или 09 ујутру смо се видели, јутарњим часовима, шта је било пошто је почело бомбардовање, већ је народ почео да се и узбуђење је било и тако, било је оно када ће бомбардовати, кога ће бомбардовати и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком датуму говорите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: О 26.-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О 26.-ом.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То су били у тим часовима, они су имали своје активности, радили су, ја сам био у канцеларији коју смо имали, нашој канцеларији у том делу. Значи, негде после тога у преподневним часовима да ли је било 10,00 или 11,00, тако нешто значи сад тачно време не могу да, ја и Јаблановић смо отишли у Призрен у Центар РДБ-а где нам је било седиште. Тамо смо се задржали негде тако до око 15,00 часова, ја мислим, значи тачно време нисам обраћао пажњу али ја мислим да је било око 15,00 часова. По повратку из Призрена, да ли сам свратио кући, пошто је моја кућа у пролазу или сам одмах отишао у станицу, или сам касније, али је сигурно у послеподневним сатима тамо отишао сам до станице. Нисмо се задржавали у станици пуно, зато што се већ чекало, било је већ бомбардовање тако да нико није смео баш дуго да се задржава у станици јер никад се не зна кад ће да бомбардују.

Око наведеног случаја, ја сам негде у вечењим часовима, поједини грађани су коментарисали да је била нека дејства негде око станице и да су били неки да су погинули. Кажем било је погинули неки Беришанци, каже горе. Ја нисам око тога јер је тих дана било толико дејства припадника полиције и ОВК тако да нисам толико обраћао пажњу, тако да мислио сам да као што је било и увек та дејства. Мој задатак није био да пратим дејства или рад полиције, значи ја сам радио у Државној безбедности и радио сам на прикупљању обавештајних података, тако да нисам око тога ништа даље знао.

Када сам после неколико дана поново био у Призрену рекао сам мојим старешинама у разговорима поред уобичајеног, да на подручју Суве Реке има дејстава ОВК и дејстава полиције, да има паљевина кућа, да су се појавила и пљачке поједине и да има и жртава. Конкретно и ја нисам знао колико и шта, од њих нисам добио никаквих конкретних задатака да на томе радим и ја више нисам радио на томе ништа. Никада колеге из Јавне безбедности о наведеном случају испред мене нису коментарисали, о томе се није причало тако да ја нисам имао о томе података.

По повлачењу са КиМ-а негде 2001. године чуо сам да се коментарише око убиства породице Бериша и да се и помиње и моје име. Ја сам тада радио у Центру РДБ-а у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ћемо на 2001. годину. Да се вратимо, реците ми ваше пребивалиште је била Сува Река, јел тако?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте живели са породицом.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате браћу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Имам још 2 брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још два брата, где су, јесу они били при полицији или где су они радили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не они нису били при полицији. Један је брат био у војној формацији, био је при војсци, мислим територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тренутак да изађете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: При територијалној одбрани, значи при војсци, а други је био у штабу исто ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу ТО. Како је њихово име?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Милован и Миомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миомир?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време да ли сте Ви имали неки хотел?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте. Моја породица је имала хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то хотел? Где? У ком делу Суве Реке?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је у Широко насеље, Широко Сува Река, значи то је на излаз према Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у то, а у односу на ваш стан, кућу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Мој је био у центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли сте у то време неке издали Ваш хотел?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У наведеном хотелу, о наведеном, ја сам истражном судији и тужиоцу доставио уговор, овај мислим мој брат је достављао уговор пошто је он власник фирме и власник тог хотела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који брат?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Милован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милован.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Он је власник тога, значи, он је доставио уговор јер смо ми имали уговор са Америчком мисијом «Кејдом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када до када?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је било 1998. године и 1999. године, мислим, сада не знам тачно право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када 99., до ког месеца?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Незнам, не могу сада тачно, али било је знам да је Нова година прошла, па је после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми после тога да ли су они прешли у неку другу кућу или не?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, та мисија која је била ту је укинута уговором који је Слободан Милошевић одобрио мисији «Кејдома», она је после укинута и она није више функционисала јер више није постојала Америчка мисија. Брат је имао уговор са Американцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још нека мисија долазила и преговарала око закупа хотела?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Била је мисија ОЕБС-а, овај тада, значи била је мисије ОЕПС-а и она је исто,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У исто време су они били, само што ми, брат није издао њима, они су отишли у Албанским кућама, док Американци су са нама, пошто су они понудили боље услове брату и брат је прихватио њих. Значи никакве везе није имала та мисија са хотелом. Они су већ били распоређени у Албанским кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте уопште преговарали са мисијом о закупу хотела?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када су дошли, они су истог дана дошли и једни и други и онда боље услове су понудили ови, значи нема никакве везе, они су отишли код других а ови су остали овамо, тако да нема никакве везе са једна са другом и то има уговором који је уговор, мислим да има јер када сам видео увид у списе видео сам да постоји и уговор са Американцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато у чијој кући је боравила мисија ОЕБС-а?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Она је боравила у више кућа, а било је и у кући Бериша, била је то је била кућа преко пута станице, а била је у још доста кућа албанских су смештени чланови мисије, значи по Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у више кућа, јел Ви знате које су то куће?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па не знам, ја сада који су, ми то нисмо радили, то ми не знамо, али знам да је не само у Сувој Реци, него у целом Косову су сви чланови мисије ОЕБС-а су смештени по Албанским кућама, не по Српским, значи искључиво су ишли смештање по Албанским кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана 26. марта, када сте дошли у Полицијску станицу кажете да сте виледли сам о начелника и да сте видели Репановића командира, да ли сте још некога видели?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па видите ја када сам дошао, да би дошао било је сигурно полицајаца још ту испред станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред станице је било?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па јесте, ту је било испред станице људи мислим нон стоп, то је једна мала зграда, стара зграда која има приземље и спрат, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите да је било, да ли је била нека стража, да ли је неко обезбеђење СУП-а било, како у ком смислу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па возила су била испред и били су људи који су ишли и одлазили на терену, е сад да ли је била стража ова, била је, били су припадници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви приметили да је било неко обезбеђење ОУП-а, јел то постојало?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па мора да је постојао милиционар је стојао испред станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред станице?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Испред станице, ја мислим да је стајао, било их је доста, нисам обраћао пажњу право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која возила сте видели испред ОУП-а?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Возила станице милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то возила била?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па имали су они ове ГАЗ-ове, стојадине, имали су,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не шта су имали, него ви које возило видите тог дана? Не шта су имали уопштено, него које возило видите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Видео сам те значи, ове Руске ове ГАЗ-ове како се зову ја не знам и стојадине ту сам видео испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то Руско возило, како изгледа? Можете да опишете то возило?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Руски ови, ови

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било блиндирано?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, па то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке регистарске таблице, да ли неке ознаке, да ли је писало нешто? Како то изгледа?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Полиција је полиција, пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пише полиција?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да пише, сад не могу да се сетим, али мислим да треба да пише полиција. То је ова блиндирана возила су добили 2-3 ГАЗ-ике имали су стлно, ја мислим 1 или 2 су имали ГАЗ-ике су имали они у станици ту и била је та значи НИВЕ су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не шта су имали, јел видите Ви?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Мислим да су НИВЕ, па сад не могу да се сетим било је паркирано испред, знате возила су ту, сваки дан сам их видео нисам ни обраћао пажњу према њима, да Вам кажем отворено, имало је нека цивилна кола која је возио знам да је командир возио цивилна кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која кола?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли је Аскона, да ли је тако нешто не знам шта је било исто тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи командир је у то време када сте Ви дошли био већ у станици?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви нешто са њим разговарали, коментарисали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога дана ми значи уобичајено, шта има ново и око бомбардовања то, јесу гађали где, јел има неких података и тако. Значи уобичајено као и сваки дан што смо разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви били обучени?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па ја сам,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви били у униформи?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Видите ја сам по задужењу, мислим припадници службе су носили, у цивилу су ишли, ја сам ишао и у цивилу и облачио сам и униформу војничку, значи шарену војничку униформу повремено због моје безбедности јер почело је да се, право да Вам кажем није било ни сигурно у последње време да се иде на терену. Било је много полиције, много војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте облачили ту униформу? Када сте?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па облачио сам преко дана, преко дана облачио сам тих дана, сад не могу тачно, ево баш сам сад размишљао,

кажем тих дана сам облачио јер сам добио једне панталоне и једну кошуљу мало зимску из ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то кошуља?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Шарена војничка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје? Маскирна?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Маскирна, шарена, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Зелена, ова зелена маскирна, маскирна војничка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена маскирна. Јесте у комплет униформи били или само у кошуљи?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Кошуљу и панталоне само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су панталоне биле?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Исто, исто, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто маскирно зелене?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оружја, шта сте имали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам имао за време носио сам аутоматску пушку и пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматску пушку и пиштољ?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и тог дана носили? Јесте то увек носили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да. Носио сам, носио сам, да. Ја сам имао задужење и «Хеклер», али «Хеклер» нисам носио за време рата зато што није ми био ситуран и зато њега нисам носио уопште, значи нисам га задужио и нисам га носио уопште у току рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали нека средства везе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Радио станицу сам имао, овај једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то носили и тог дана, да ли се сећате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А уобичајено јел се носи или не?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није било моје да носим ту радио станицу, али имао сам радио станицу, али не знам да ли сам је носио јер ми није било потребе, ја нисам имао никакву везу са никим. Понекад сам слушао, овај, ради, али иначе после тога нисам више носио зато што више ја нисам имао ским да се слушам. Пре рата док сам могао да се чујем са мојима, после тога мислим нисам носио јер није ми било потребно нисам имао са ким да се чујем. Ја нисам имао своје људе и нисам имао састав и нисам имао с ким да комуницирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли у полицијску станицу, да ли сте затекли вашег колегу Јаблановића или је он касније дошао?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Немојте баш 100 %, ја мислим да смо ми заједно дошли пошто и живимо заједно одоздо, када смо кренули да смо дошли заједно, али дали 100 % , ја мислим да смо заједно дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је припадник Државне безбедности био?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Он је млад припадник, он је примљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био у униформи тога дана?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па не знам, ја кажем не знам ни за мене ни за њега не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам сигуран. Значи и он је носио исто, значи и он је облачио исто самном заједно, али да ли тог дана, не могу тачно, кажем сад кад мало папири, ја,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете уобичајено је да будете у цивилној одећи?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да то је наше, значи ми имамо, значи не носимо ове униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате неку посебну одећу коју носите или не?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обично баш?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Обично као на посао сваки дан се долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то постало опасније па сте морали да носите маскирну униформу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Одмах после првих дана је почело, заиста је било доста полиције, доста војске и сада да те неко види у цивилу да носиш аутомат у руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било доста полиције?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па било је и кроз град и око града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то полиција? Је ли то ова која припада ОУП-у Сува Река или је било још?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, ОУП Сува Река има веома мало полицајаца, они су били већином на положајима, тако да ту се ми нисмо ни задржавали много, веома мало је било људи, само што је ето обезбеђивало тако, веома мали број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико по Вашој процени, надам се да можете да процените, колико је од прилике?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу сад да знам ја, знам да је једно 5-6, односно 10 људи долазило, одлазило, односили су, виђао сам да су носили храну на положајима око града где су чували Српске куће где су се обезбеђивале. На рубовима града било је обезбеђење Српских кућа, тако да су носили храну, носили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте видели тог дана да су носили? Уопште говорите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, мислим уобичајено, уобичајено, нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запазили, ипак сте Ви припадник Државне безбедности, да ли сте запазили ко иде, ко носи, да ли су то постојале неке ауто-патроле? Да ли уопште имате неко сазнање?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Биле су те патроле, које су носили храну, носили су храну, носили су овај, значи, тих људи 5-6, колико је било ту 7, не знам 10 да кажем, не могу тачно, нисам обраћао пажњу који су били око станице милиције и после тога када је пребачена станица доле у центру где смо били, они су односили ту храну, односили су на положаје, обилазили тај део града и тако мислим, центар, јер град као град је био цео опкољен, али била је једна улица која је била можда 1 километар и нешто где смо се ми кретали само, значи само права улица, нисмо улазили ни лево ни десно, ни по дубини, нико није смео да уђе ни по дубини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми кажете било је пуно полицајаца тих дана у време бомбардовања, који су то полицајци?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па било је полицајаца који су дошли на испомоћ, који су радили, овај, из уже Србије јер није било,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су, јел Ви то знате, који су, одакле су долазили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па ја не знам они одакле су, али знам да су из уже Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су стационирани?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Били су у хотелу «Балкан», знам да је било ту полицајаца, овај да су били ту смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су они дошли?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Они су били и пре бомбардовања и после, а мислим и за време бомбардовања су билиту, а били су и пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А докле су они били?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Они су остали, задњи су изашли из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када смо се повлачили, када је потписан Кумановски споразум, после тога они су задњи, када је изашло становништво ти полицајци су задњи изашли из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јели и у то време, значи 26., јел су исто били и у то време су били присутни у Сувој Реци, ти разни полицајци како Ви кажете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Било је, било је присутно, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за Посебну јединицу полиције, да ли је била Посебна јединица полиције у Сувој Реци?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па не знам сад како су се они звали, да ли је била посебна или ова, али знам да су били полицајци, у Станици милиције није било са стране људи, значи где смо ми били, значи било је ти локални полицајци који су били и полицајци који су дошли из, са стране, знам да су били у хотелу смештени у «Балкану», да је било горе у Широко у Пољопривредном добру горе у «Метохија вино» да су и тамо долазили и да су били по рубовима Суве Реке, они су имали дејства где су изводили та дејства су се изводила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било полицајаца по Вашој процени у самом граду у време бомбардовања? По Вашој процени у самом граду у време бомбардовања, по вашој процени?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам број али било је што се тиче локалног становништва било је 7, 8, 10 полицајаца који су око станице били, а ово друго је било све на положајима, значи селима Ћиновце, онда према Призрену, према Мушотиштим селима, значи око околних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објаснили, ја Вас питам конкретно за Суву Реку? Конкретно, јел сте рекли да је ту било јако много полицајаца са стране, зато Вас питам?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па не знам колико. Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим униформама су они били?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Они су били у маскирним полицајским униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то униформе, које боје?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Плаве ове, маскирне ове униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неке чинове.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сислим да чинове нису носили за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви видите, не шта мислите, него кад их видите, кажете да је било пуно полицајаца, значи шта видите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да нису носили чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису носили чинове?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да нису носили чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су имали на глави?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Качкете и ово, а на положајима тамо не знам шта су носили. Они су имали борбену за собом када су пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо за град Суву Реку, пошто кажете било је пуно полицајаца тог дана и у дане бомбардовања ?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У Сувој Реци су они пролазили, значи Сува Река као Сува Река је само била слободна једна улица од километар, два, значи после те улице кад уђеш 100-200 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не рекли сте да су у хотелу боравили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па јесте, то је хотел, на тој улици је и тај хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, значи за те полицајце, који су боравили? Само мало, који су боравили у хотелу, питам Вас како су они изгледали? Рекли сте плаве маскирне униформе, качкете на глави, да ли су имали неке ознаке на качкетима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Имали су полицајске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пише полиција?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не пише полиција, него знак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знак. Да ли су имали нека обележја на рукаву?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам обраћао пажњу, нисам обраћао пажњу да ли су имали на рукаву, јел они су кад је почело бомбардовање после тога и у хотелу, они су се кратко задржавали зато што су и они морали да се склоне због бомбардовања, јер хотел је био лоциран од стране, јер они су били и за време док је била мисија ту, и кад је било пре бомбардовања, значи нон-стоп су били у том хотелу, значи били су лоцирани да је хотел смештен где је база.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они то пролазили, јесу имали нека своја возила?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па пролазили су на пинц-гауерима, камионима, својим возилима, овим која су тада коришћена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се задржавали или су искључиво били ту само у пролазу и ишли су на положаје?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Стајали су, знате како оно стану у граду, изађу, оно у почетку тамо док смо били у станици ако сад неки старешина има да оде до станице, оде у станицу, полицајци стоје испред станице са возилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који старешина оде у станицу? Који би то био старешина?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја их нисам познавао, то су били ове старешине полиције, ја са њима нисам контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, јел знате да је старешина? У ком чину? Који? Како, како старешина? Откуд знате да је старешина?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Види се старешина чим да је, кад оде код старешине овамо из СУП-а, Станице милиције, сигурно је старешина, а друго кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел само искључиво старешина по Вама долазио у Полицијску станицу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам обраћао пажњу, ја и нисам уопште обраћао пажњу према њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ми објасните откуд знате да је старешина? Рекли сте да нису ни чинове, како сте их препознавали, како је, ко старешина?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када се ја, већином када сам се налазио испред станице видим значи он излази до сувозача или је са њиховим оним, већином или када је ишао старешина са својим Ланд Ровером или са овим, види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, о ком старешини говорите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Било их је, ја не знам који су старешине, зато што је било ту људи са стране, ја сам био при Државној безбедности нисам са њима контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате који је старешина?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па не знам јел ја нисам имао контакта са јавном безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро како изгледа тај кога ви видите да улази у полицијску станицу, старешина, пошто сте назначили да је старешина? Како је он изгледао?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Старешина је већином носио само пиштољ, није носио аутомат и види се да је старешина, ја сам дуго у служби и познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте ја стварно не разумем, носи пиштољ, носи пушку и види се да је старешина, дајте мало то објасните?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Знате, па изађе из Ланд Ровера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је Ланд Ровер, видите Ланд Ровера, какав је Ланд Ровер, како изгледа, које боје?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Блиндиран је, већином блиндиран и било је и плавих, било је и белих, зависи како који наиђе. Мислим, нисам обраћао уопште пажњу зато што са мношћу нису имали контакта, знате они стану испред станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово само што сте обраћали пажњу, то Вас само питам? Значи било је и плавог Ланд Ровера, било је и белог?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да. Значи они оду, видим иду горе, ја сам мислио да су старешине, неће ваљда полицајац обичан да стоји 4-5

возила испред станице пуно са полицијом да иде обичан полицајац да уђе например код начелника или код командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако сад видите како улазе, а да ли видите те старешине да излазе? Да ли сте уопште коментарисали са начелником, са командиром станице, да ли сте уопште коментарисали откуд они ту?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па они су говорили већином Чегрови, Чегрови, да раде, да са Чегровима имају контакт, да овај, чуло се пошто сам пролазио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то говорио?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па чује се радио станица, чује се ови Чегрови тамо имају дејство, имају овамо дејство, значи то је, али ја конкретно нисам се упуштао са њима шта раде Чегрови, који су ови, где имају дејства, једино ја око тога ја око тога нисам се укључивао са њима, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро кажете седнете, поразговарате са начелником, са командиром, да ли у том неком разговору он каже био ми је тај и тај или разговарали смо, да ли уопште у том смислу нешто?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, у разговорима ми смо разговарали каква је ситуација безбедности у граду, да ли је опасно, значи безбедносне ствари, разговарали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали прилике да упознате некога из Чегрова?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја те људе сам виђао овако, али по имену ја нисам познавао никога. Значи по имену нисам познавао никог, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад обично долазе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Неколико дана у почетку, сад не могу тачно да кажем, они док су долазили ту у станицу, после тога они нису ни долазили толико, долазили су доле код командира ишли су, али ја не знам, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У почетку, шта је то у почетку, кад?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Првих два, три дана оно док је било, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта док је било?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Док смо били горе у станици. Значи док је била станица, док је био командир и док су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо од 24., 25, 26., значи тих дана, јел су долазили ?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Долазили су, долазили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико, кажете долазили су, колико, више људи, један човек, старешина, колико их је долазило, пошто кажете долазили су онда видите колико долази?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Долазили су кажем са возилима, дође на пример 3-4 возила, стане испред станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три, четири возила?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, тако стане, ја мислим нисам обраћао пажњу ко је, видим ту испред станице три, четири возила, два возила, одлазе, ишли су на терен, иза, од Суве Реке па према Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ишли су на терен? Долазе испред станице и улазе у станицу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви из тих возила излазе или не?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, не, ови изађу полицајци ту испред станице док чекају, оде командир, старешина тај њихов, врати се, одлазе не терен, нити су мени они рапортирала, нити су мени говорили зашто долазе и како долазе ја ту нисам имао никакв удео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви углавном имате сазнање да је то старешина долазио?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја по моме мислим да је старешина долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се задржи обично старешина?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам обраћао пажњу, ја нисам пратио њих, ја одем у моју канцеларију, они у своју канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате оду на положаје? Откуд знате после тога да иду на положаје?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па чим нису ту, јер сви смо били на положају ми тами, мислим сви припадници СУП-а су били на положајима пошто после бомбардовања нико се није задржавао велики број људи на истом месту, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање јел они то долазе на неки састанак код њих или он старешина да ли долази на састанак или не?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја то не знам, нисам присуствовао ни једном састанку и не знам око тога ништа, да ли су они на састанак или су на консултације или на договор или то не знам јер никада нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато јел постојала нека координација између те јединице полиције и ОУП-а Сува Река? Да ли је постојала између начелника ОУП-а, командира са тим старешином те јединице полиције?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја званично то не знам, али по моме ја мислим да морали су да имају сарадњу на терену, али ја званично нити сам био присутан, нити знам да ли су они имали или нису имали, али сигурно су морали јер ипак је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што кажете долазе Чегрови, ни једно име нисте чули? Ни за једно име?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је био командант?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам обраћао пажњу и не знам око тога, ја по материјалу који сам добио видим да је, али ја нисам тада обраћао пажњу пошто то моје није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тога дана 26., говоримо значи, рекли сте од бомбардовања да сте их виђали, да ли сте 26. видели неког од припадника Чегрова?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не сећам се да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана било неких интервенција у самом граду Суве Реке и у околини или у околини?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па сваких тих дана је било интервенција у околини, значи на рубовима Суве Реке је било пуцања, било је дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било 24.?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тих дана је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете датум да определите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу датумски ништа, да се не вежем јел не знам ништа, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта чујете, кажете било је пуцања, јел чујете да ли је нека, да ли имате том приликом неку радио-везу па чујете шта се дешава на терену или како знате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Чуло се дејство, чуло се пуцање, пуцњава се чула. Чула се пуцњава да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли из полицијске станице реагују, да ли и они иду на терен? Да ли иду неком у помоћ? Да ли уопште знате о томе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја, значи сада говорим, значи не конкретно да ли су отишли, али ја мислим да је он имао веома мали број људи ту, тако да он није осим ових патрола који су пружали ту храну, те интервенције, накнадно ако се хтело неки увиђај да се уради и то, да су они ишли, иначе да они интервенишу ја мислим да они нису имали снага за то да пошаљу да иду. Сад значи те интервенције ситне можда су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана некоме била потребна помоћ евентуално, па да су кренули из полицијске станице или да је организовано?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе ништа?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам о томе јер нисам био њихов припадник и не знам од тога ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи та два сата која боравите у полицијској станици, говорим о 26. марту, шта сте Ви радили ту?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ујутру смо дошли, значи јутарњих сати у станицу смо дошли, ништа нисмо конкретно ништа. Отишао сам видео сам се са овима. Сад да ли сам попио кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Са Радојком и са начелником. Да ли смо попили кафу или нисмо сада не могу стварно да се сетим, ту смо се задржали једно време, значи тих коментара, они су радили почели свој посао ја сам изашао. Отишао сам у моју канцеларију, пошто је то одмах други улаз горе. Ту смо, ми смо већ, не знам да ли сам и тих дана нешто већ носио, испразнили смо већ наше просторије све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали у просторији?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Канцеларије, то су службе Државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали компјутер?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не компјутер нисмо имали. Нисмо имали компјутер али имали смо наше ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су Ваше обавезе биле и задаци? Које су Ваше обавезе конкретно биле у то време док сте били при полицијској станици као припадник ДБ-а?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ми смо имали само за скупљање података, безбедносних података.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то обављали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Е како смо обављали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како то иде?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Једна улица која је била само под нашом, веома тешко, ми нисмо више могли, тако рећи нисмо ни радили јел више нисмо могли ни да контактирамо са лицима које смо имали наше, само је та једна улица где сам се ја кретао, ја сам већ имао 3 атентата на мене, тако да више нисам улазио у неке акције, тако нисам нигде, него само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време сте имали атентате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Пре рата сам имао 3 атентата на мене, а трећи пут сам тешко рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми конкретно, прикупљате податке, како? Јел позивате, саслушавате? Објасните нам мало како то иде?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Опростите судија, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Непристојно је што упадам, али морам да упозорим. Господин је био припадник Службе државне безбедности, по престанку рада у тој служби по Закону о тој служби обавезан је да чува службену тајну, па бих зато замоли и веће и сва лица која постављају питања да своја питања ускладе са том чињеницом, ако неко питање сматрају да је изузетно важно да се ова кривична ствар расправи и расветли, онда молим да се то питање одложи за неко касније време, да се од Службе прибави одобрење да он буде ослобођен чувања тајне и да се искључи јавност. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, размотрићемо и о том предлогу. Реците ми док сте боравили у Сувој Реци, мислим док сте били на тим пословима, да ли сте позивали неко лице и саслушавали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам могао да позивам више никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како више?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Никог није могло за време рата да се позива, мислим лице ни једно није могло да се позове на саслушање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта радите тамо?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Шта радимо? Ту смо били, ето тако. Није могло више да се делује, није могло више да се ради. Ја нисам ишао на терен. Ми смо били ту у тој Сувој Реци, нисмо излазили нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али само ми реците шта Вам је био задатак?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Био је задатак прикупљање података, значи тих безбедносних података. Значи, ако можемо да контактирамо да нашим људима да контактирамо. Пошто нисмо могли да контактирамо са нашим људима због дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим људима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нашим људима службе, сарадницима службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте требали да контактирате, где?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То не могу ја сарадници, знате служба каква је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је Вама био надређен?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Савић Миливоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Начелник СРДБ Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте тога дана значи отишли у Призрен после 10,00 часова?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зашто сте одлазили, да ли сте нешто реферисали, који је разлог?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Одлазио сам и ето то што сам и говорио. Говорио сам и целог времена тога, говорио сам да има дејства на подручју Суве Реке да се примећује паљевине кућа, да види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте говоримо о том дану 26., јесте већ тад приметили паљевине?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, мислим у току целог кад сам одлазио, значи, а оног дана кад сам отишао, отишли смо, ми смо већ почели још не знам да ли је било још, да ли сам тад однео неке ствари које сам имао ту јер смо све износили из просторија и односили за Призрен пошто ништа више није остало у канцеларији, остало је само сто и столица, ништа није остало, већ смо све однели ствари тамо. Сад да ли смо тога дана носили те ствари или сам тога дана одлазио да примим да ли имам нака нова задужења или шта. Ми нисмо знали шта треба да у почетку радимо пошто више нисмо могли да контактирамо никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да Вас питам, да примите задужење? Па како, а кажете ништа нисте?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Зато сам ја отишао да питам шта треба да радим, шта је наш посао кад ми не можемо више са никим да контактирамо. Остали смо у најужем граду где су само Срби и ништа нисмо могли да контактирамо. Остали смо у тој улици, ту смо били и цело време рата ми смо се ту налазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог 24., 25., 26., уопште разговарали са неким лицем, информативни разговор, да ли сте некога звали? Како сте своју делатност обављали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не нисмо разговарали са никим зато што ми нисмо могли ту на подручју Суве Реке. Сува Река је била такорећи опкољена од стране припадника ОВК и тако да ми нисмо могли да контактирамо, а са наше стране су били припадници полиције. Значи тих дана није могло да се контактира са ни једним Албанцем, ја нисам могао да контактирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам говори нешто име Ешљани Абдулах?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само да погледам. За њега могу да кажем да сам ја, мислим на мојој изјави нисам наставио тамо. Њега као њега ја ни не познајем, не знам га овако, али сам о њему писао 2001. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тих дана? Нисте га никад ни упознали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја га можда сам га знао, јер ту сам рођен овако, али сад по имену директно не могу да знам, да видим слику или

то можда би га познао, јер познавао сам доста људи, али сад овако по имену не, јел ту сам рођен овако, али сад по имену директно не могу да знам, да видим слику или то можда би га познао, јел познавао сам доста људи, али сад овако по имену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато име Бериша Неџад?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Неџада Бериша овако из виђења само знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о њему? Да ли знате шта се са њим догодило? Видели сте шта вам је оптужницом стављено на терет?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да знам. Видим шта је написано. Ја њега знам овако, али ја никад са њим нисам имао контакта нешто да сам разговарао, да сам био код њега, да смо одлазили са њим, да сам обављао службене радње са њим, значи никад нисам имао ништа никад око тога. Знам га овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то овако? Како га знате, јесте се?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Преко пута станице милиције је кућа његова. Ја већином кажем знам из Суве Реке доста људи, али по имену овако сада кад ми кажете ја не могу да знам, али иначе кад би видео слику и када би овај ја их знам овако јер сам ту живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са неким од породица Бериша водили неке разговоре, службене разговоре, информативне природе? Да ли сте уопште неки контакт имали са њима, значи док сте обављали вашу делатност?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Пола Суве Реке је скоро породица Бериша, мислим презиме Бериша. Са Халит Беришом ја сам обављао разговор, са његовим синовима у току рата сам обављао разговор, мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тад је било, значи негде сад тачан датум не знам, али била је једна ситуација где су његови рођаци, значи породица Бериша била је ту баш момака једно 10, можда 15 момака се затекло у Сувој Реци и ја сам дошао и са њима обавио разговор, они то најбоље знају, ја мислим ако су људи они ће и да дођу да дају исказе. Видео сам, значи са њима сам обавио разговор, питао сам их тада шта је било, где сте били и шта. Обавио сам разговор са њима на тему да ли су припадници ОВК и шта је сад било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд баш са њима? Јесте још са некима разговарали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па кажем тај случај да објасним, значи око Беришана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај случај? Добро.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ту су већином све скоро били Беришанци, значи све су били људи, момци који су били баш онако. Пошто сам познавао и Халита Беришу који је био председник општине пре, ја сам рекао да иду кућама да се склоне од дејства, да не потпадају под утицајк ОВК и да кажу сутра дан Халит Бериши да дође исто са њима поново да се нађемо јер нисмо могли у станици, реко дођите испред општине, ту ћу ја да дођем да се видим још једном. Сутра дан је дошао Халит Бериша испред општине ми смо после заједно отишли онако до станице, ја сам са њима обавио разговор, ја мислим да он најбоље може да каже како ја водим разговоре, коко сам водио разговор са њим, лепо сам му скренуо пажњу да је рат, да ми не можемо ником да гарантујемо, да треба да се пази, да не треба да се укључују у никаква дејства и тако око тога. Извинио сам му се што сам га звао, што сам обавио разговор са њим и отишли су кућама, ја мислим да никави нису имали, не знам да ли имају неке примедбе на то што сам обавио разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сачинили извештај неки?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: За време рата ја нисам писао ништа, јер нисам имао ни машину ни ништа, јер смо све већ пребацили у Призрен, тако да ја ништа нисам писао за време рата. Све што сам говорио, говорио сам усмено и преносио усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како извештавате? Значи усмено?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Усмено сам извештавао само, значи никада нисмо писали писмено, зато што на терену нисам имао канцеларију и нисам имао где то да пишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте искључиво примали наредбе од вашег, како сте рекли да се зове?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја само сам примао наредбе од мојих старешина, Савић Миливоја:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи он је могао и помоћник, заменик начелника исто, значи то моје руководство које је у Призрену, значи нико други није могао да мени нареди да нешто урадим, искључиво само су они могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке акције са припадницима полиције?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Никад, никад нисам имао ни једну акцију са њима, јел ја нисам ни имао ни налог тако нити сам смео да се укључујем са њима у акцијама, они су радили свој посао, тако да ја никад нисам имао са њима ни једну акцију нити ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали евентуално приступа некој њиховој евиденцији која се водила?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ако је потребно за послове ДБ-а?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Све су то радили ако је требало нешто да се иде на нивоу, то је радио начелник наш и он је преко службе тражио или ако треба нешто достављали су нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да ли је уопште тражено нека документација у то време или не?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не верујем да је тражено јер то је време већ било рат, размештало се по зградама, тако да не верујем да је тога, све што се радило ја мислим да се радило усмено, не знам можда су у Призрену имали боље услове па су можда и нешто и радили тамо, писали али што се тиче нашег на теренима да је то тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте говорили да је било пуно људи, било пуно полицајаца у то време, да је било пуно формација, које су то формације биле?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Било је, кажем било је и полиције а било је и појединих припадника војске, долазили су јер они су били стационирани у Дуље горе и тај део, па сиђу доле до града до продавница и ту, али знате како кад дођу они дођу са оним њиховим возилима онако мало разбацани што се каже ту су долазили, тако да смо и ми имали право да Вам кажем и од тих људи стрепњу, чак и припадници службе, а и српског живља није им било, јер они су се мало понашали то бахато, тако да није се баш било сигурно док не утврдите тачно да ли си Србин или овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадници војске?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: И војске и припадници војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите бахато су се понашали, опишите нам?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па бахато, знате оно, ми смо дошли да вас чувамо, ми ово, ми оно, тако да увек су становништво, српско становништво и припадници полиције који су живели ту они су већином се сви знали са тим грађанима Албанцима, нису они могли са њима да буду непријатељи када су живели и родили се са њима. Знако како је, тако да ти људи су живели ту, ако је он живео 30 година са тим човеком комшијом није могао он да се понаша тако, бар по мом мишљењу, сад ја оно што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али говорите о неком бахатом понашању, дајте пример неког бахатог понашања? Шта су радили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па по мом је бахато понашање кад он долази и виче, галами, ето тако то кажем, оно оружје виси, улазе у продавнице, почели су касније тамо значи у току тих дана поједине, доста је разбијено радњи и доста је било тих ствари, тако и појавиле су се пљачке, тако да су из јавне безбедности муку мучили да то спрече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви извештавали и о томе Вашег начелника?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам рекао старешини већ кад сам ишао тамо, ја сам морао нешто да му кажем. Значи говорио сам му да има паљевина, кад је дошло видело је да куће горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите о 26.-ом?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не о 26. –ом, него у току значи целог, одлазио сам тамо, реферисао сам – има паљевина, има дејстава, има пљачки на подручју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се предузимало нешто да се то спречи, паљевине, пљачке, јел се то нешто предузимало, јел имате сазнање?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Припадници јавне, ја сам видео да су долазили оперативци из Призрена при привредном криминалу, да су приводили људе, да су радили на томе, а сад колико су они могли у тим данима да то спрече ја то нисам улазио око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋАЧ: Да ли Вам је познато да ли је у то време било, значи тих дана, да ли је било неких паравојних јединица, параполицијских јединица?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато? Значи само сте виђали ове да кажем легалне униформе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве маскирне, војничке униформе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелено маскирне?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неку униформу приметили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су неки припадници били обучени да одударају од уобичајених униформи?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам то приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили неке црвене повезе око главе да је неко носио?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Знате, неки су носили сад, носили су такорећи да вам кажем отворено да се мало ето, неки стави ону мараму, неко стави ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам, ко?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па поједини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ставе мараму, какву мараму?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па знате оно као ови у филмовима, вежу ону мараму ту, али то су људи који су већином долазили са стране, значи млађи људи, види се да ови млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, а ко су ти који стављају мараме?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Исто припадници полиције поједини, знате оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате, јел они имају униформу па знате да су припадници полиције или не?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па било је и униформи у тим, значи тим возилима кад се види по некога, видимо тако, виђа се понеко, али већином ја мислим да су то из онако, из зезања или тако не разумем, није било то да је та формација цела тако обучена да се, него поједини тако су носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви уопште коментарисали ко су ти људи, како се то понашају? Зашто су тако обучени?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам ја улазио зато што је то при јавној безбедности, ја полицију нисам пратио, наисам имао задатак и нисам хтео да се укључујем око тих ствари јел мало сам имао и ја проблема ту јел поједини, зато кажем поједини ти људи знате оно, коментара виде нас из службе увек су говорили, «а ви, ови из службе јел сарађују са шиптарима или не сарађују», ја нисам могао да сваком објашњавам мој посао и мој задатак, то је био проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је ваша обавеза била да скупљате податке обавештајне природе, податке о делатностима ОВК?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана скупили неке податке у том смислу? Да ли је било делатности ОВК у Сувој Реци?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само што су се чула дејства, а ја нисам могао тих дана да скупим податке зато што нисам имао никакав контакт са мојим људима који су били на терену, мислим са мојим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких дејстава ОВК у граду?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да објасним

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мора податке да скупљате, јел се дешавало нешто? Јел било дејстава?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Било је дејстава, али на рубу града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам говорим у граду? На рубу сте нам објаснили, а у самом граду није?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није, то је та једна улица, није било, није било дејстава никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се десило неко убиство 24., 25.-ог?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам чуо да је било, да је неко погинуо, да има жртва где се дејствује, али ко је и шта, то у причи полиције има погинулих, да је погинула полиција, да је било дејстава и са једне и са друге стране, сад ко је погинуо, шта је погинуо ја у то нисам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ваша је обавеза била значи да прикупљате неке податке о делатностима ОВК?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам, није било делатности у граду или је било?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Било је дејстава у граду, али не у улици где смо ми држали, значи где сам се ја кретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се Ви кретали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Где сам се ја кретао. Јер то је једна улица у граду где једино смо ту могли да се крећемо ми Срби и где сам се ја кретао, а вани је било све су били Албански живаљ, значи Албанци који су живели и ми ту у тим улицама нисмо смели ни да улазимо, јел нисмо знали да ли су припадници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што нисте смели да улазите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Због безбедносне ситуација, зато што су припадници ОВК били и у цивилу, били су и у њиховим униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро јесу дејствовали, па сте већ имали тако неко искуство па нисте смели?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Три атентата довољна су ми била мени, довољна дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то рекли пре рата?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па јесте, ја више нисам улазио у те улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било дејстава из тих кућа Албанских?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам ја, чула се пуцњава. Сад ови припадници јавне су били тамо, они су то знали, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, мало ми је нелогично, ви сте у Сувој Реци, Ви сте ту живите ту, станујете ту, јел било дејстава из тих Албанских кућа, да ли знате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Из Албанских кућа, на улицу овамо где је било, није било дејстава, значи није се пуцало на куће ту, али је као град, по граду је било дејстава, значи тај део прирубни и прве куће ту чула се пуцњава, сад ко је пуцао ту ја не могу да знам јел нисам био на том делу, не могу сад нешто да кажем било је пуцања или није било пуцања. Ја знам да је полиција држала тај део, да је одлазила, да су тај терен чистили, претресали, шта су радили ја не знам и било је пуцања, било је дејстава, сад ко је пуцао, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Ђурђићу ја бих Вас молила да ме не прекидате. Да?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи, било је пуцања, али сад ко је и шта је ја не могу да око тога ништа да, јер не знам јер нисам био тамо у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неког, да су нека лица убијена, да ли сте неке лешеве видели? 25. –ог конкретно?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26.-ог?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, не, нисам видео ни један леш, јер ја нисам био после 10,00 сати када сам отишао, када сам се вратио ја нисам видео ни један леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратили сте се кажете негде у, око 15,00 часова сте пошли из Призрена, оквирно?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па ја кажем, не желим, значи ту је негде, да ли сам, значи мени треба 20 минута тако значи 20-25 да дођем до пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте свраћали, не сећате се да ли сте свратили до ваше куће?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу зато кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли сте до полицијске станице?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да. Е сад, да ли отишли смо до полицијске, опет се вратили назад, значи то је тад било дејстава, већ су почела дејства, значи бомбардовања. Сад да ли сам био до станице пре или после, мислим да ли сам прво свратио кући или не, не могу тачно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми прецизно, како почело дејство бомбардовање? Значи говоримо о том дану кад се враћате из Призрен?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да, али кажем било је бомбардовања по Косову, било је бомбардовања у Призрену, било је бомбардовања на граници где је било та дејства и авиони су нон-стоп били у ваздуху горе изнад Суве Реке, никад се није знало кад ће ко да дејствује и шта ће да дејствује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, рецимо 15,00 часова до ког времена опредељујете да сте били у Сувој Реци?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Од 15,00 до 16,00 ја мислим да сам био негде су Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам делује нешто необично? Долазите у Суву Реку, да ли вам делује да се нешто дешавало за време вашег одсуства?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја када сам дошао у станицу ништа нисам приметио, такорећи и сигурно сам се кратко и задржао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу до станице?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам ништа приметио ја, уобичајено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јеста колима дошли?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим колима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Имао сам ова, страна кола су била, сад не знам која беше, мењао сам кола често због безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога дана, да ли се сећате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана којим колима сте дошли? Не сећате се?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не сећам се јер сам мењао кола тих дана због безбедности, више и не знам ни која сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи ништа необично нисте приметили у граду?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па исто као кад сам отишао, била је полиција, било је тих ствари, видело се, већ се видело да дими појединих кућа са стране оних рубова, видело се, ако на то мислите, ништа друго конкретно нисам могао да приметим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви пролазите у близини Занатског центра?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Поред Занатског центра, бензинска пумпа, поред ње, то је главни пут, значи пролази се. Са леве стране остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролази се. Да ли нешто ту примећујете необично у оквиру Занатског центра или околу занатског центра?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ништа тад нисам више приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте приметили. Значи, само видите дим који је на ободу града?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел питате шта је то кад сте дошли у полицијску станицу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Уобичајено је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све уобичајено?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Уобичајено је то, ту је било дејстава. Било је паљевина, ту сваки дан је било паљевина после тога, то је уобичајено било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда чули да ли је било неког пуцања кад сте долазили у то време у граду, у граду?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја то када сам дошао тада нисам око тога ништа, нисам, био сам свратио сам и вратио се, нисам, говорили су да је

било дејстава ОВК, да је полиција исто имала сукобе у том делу Рештанском тамо да је било сукоба, али тада ја ништа нисам знао конкретно шта се десило у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа необично нисте видели? Ништа, ни лешеве, ни ништа?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било доста људи око полицијске станице?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ушли у полицијску станицу да ли сте чули од некога нешто да ли се догодило?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете у полицијској станици?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Полицајце, сад не могу које полицајце, ту је било кажем доста тих локалних полицајаца који су стално сваки дан били, сад одлазили су, долазили су, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког имена, да ли сте некога видели?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам обраћао пажњу уопште нисам ни погледао, ја сам отишао право у моју канцеларију горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се видели са командиром полиције?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не више се нисам видео тога дана ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато ко је радио на бензинској пумпи?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, у време бомбардовања, 24., 25., 26.-ог?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У почетку је када је почело оно дејство био је на пумпи је радио Јашар Бериша, а после тога је Петковић Зоран, после тога не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте познавали Јашара Беришу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Познавао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га добро познавали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Познавао сам га добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад је он ту радио?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Он ради више година ту, дуго ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И последњи пут кад га Ви видите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја га уопште, мислим ја нисам узимао гориво на тој пумпи и тих дана уопште ја нисам ни одлазио на пумпу јер

ја нисам сипао гориво ту јер ми смо узимали гориво у Призрену, тако да возио сам само службена кола и тамо сам сипао гориво и тако да и тамо нисам ни ишао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја Вас само питам када сте га ви последњи пут видели у односу на тај?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: За време рата ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам га видео за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад је Петковић Зоран, кажете да је и он почео да ради на пумпи?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тих дана, првих дана, после тога је и он почео да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато како је то дошло до тога да он ту буде?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тих дана ја нисам знао како је он дошао, али сам после тога чуо да је Јашар погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам како, ја нисам био ту и не знам на лицу места коментарисало се да је погинуо, да је погинуо да би ја после тога када сам 2001. године, ако треба тамо кад сам почео да пишем белешку и то око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ћемо о томе.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи, тада нисам знао, видео сам после два – три дана у пролазу видим да ради Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После два – три дана од кад?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Од почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања, да ради Зоран?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почело, кад је бомбардована Сува Река?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Првих дана није бомбардована Сува Река, али после ја не могу тачан датум да кажем, бомбардована је после тога, два – три пута је бомбардована. Бомбардована је баш у центру, близу моје куће је бомбардована, бомбардована је на пијаци доле где је брат имао технички преглед доле је имао зграду па је и она оштећена доста тамо је бомбардовано, бомбардовано је иза фабрике «Балкан» исто је бомбардовано. Од тих појединих задатака и то смо информисали наше где је бомбардовано, шта, да би знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када долазите у полицијску станицу тих дана, не говорим конкретно о дану, да ли видите где су све обезбеђења, где стоје припадници који обезбеђују полицијску станицу? Где су све конкретно о дану? Да ли видите где су све обезбеђења? Где

стоје припадници који обезбеђују полицијску станицу? Где су све стражарска места? Да ли Вам је то познато?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Старажарска места су знам да је било иза станице су били, било је стражарско место исто испред је ту била увек полиција, знам да је било исто и код цркве доле на звонику је било исто једно стражарско место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о том звонику, да ли сте имали прилике да видите неко лице да је на звонику у обезбеђењу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Био је горе припадник јавне безбедности горе на обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја конкретно могу када будем око тога шта сам написао 2001. године. Познајем овог дечка који је био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада бих ја направила једну паузу од 20 минута па ћемо наставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настављено у 11,50 часова.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу, још једном би Вас питала за Јашара Беришу, кад у ком моменту сте ви чули да је он како сте рекли погинуо, убијен, како сте рекли?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када смо се вратили са КИМ-а, значи 2001., када смо напустили КИМ 99. године, 2001. године сам радио у служби Државне безбедности у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо још 2001. годину. У то време, да ли сте чули у то време, значи 26.-ог, прецизно сте све одредили 26.-ог шта је било, да ли сте чули након тога шта се догодило са Јашаром Бериша?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не ја тога дана нисам чуо ко је убијен од стране Бериша и да ли су Берише, него да су у насељу Бериша коментарисало се да је било убиства, не да је убијена породица Бериша или овај директно, значи само да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте одлазили у Призрен, колико често сте одлазили у Призрен?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Кад год смо имали могућности да одемо због дејстава снага, пошто

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недељно, како?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Првих дана смо ишли чешће, није имало заказан термин него кад има времена ми скокнемо до Призрена, првих дана смо ишли чешће, а онда после све ређе и ређе зато што је било и дејстава и нисмо имали шта више да информишемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ишли сте чешће, а откуд баш знате да сте 26. марта ишли у Призрен?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Првих дана сам ишао знам, зато што,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте чешће, нисте рекли сваког дана?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па да, првих дана сам био, значи био сам први дан и други дан, тих три-четри дана првих сам ишао зато што сам кажем није било још тако великих дејстава и још ни ми нисмо схватили тако озбиљно та дејства и зато сам и ишао. После тога нисам имао више разлога зато што више нисам имао ни шта да информишем ове моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте одлазили код вашег начелника њега сте реферисали? Савић Миловоја, јел тако?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Видите, када сам одлазио тамо ту је био и Савић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули моје питање?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесам, јесам, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте одлазили код Савића, интересује ме да ли сте одлазили у униформи или сте били у цивилу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Одлазио сам и у цивилу а одлазио сам и у униформи, стим што када сам одлазио тамо, значи тих дана, не могу конкретно да вам кажем да ли сам био у униформи код начелника јер је био ту и заменик начелника, био је и помоћник начелника, значи кад уђете ту они су се већ,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је заменик?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јовановић Мики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био помоћник?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Помоћник је био овај Албанац који је погинуо, који је за време рата, мислим после рата он је остао тамо и убијен је. И када смо одлазили они су били већ размештени из СУП-а Призрен где су биле канцеларије, били су смештени у једној згради у граду, ту су биле те принудне канцеларије где смо се склонили, где смо се сакрили, тако да то више није било оно да ја идем код начелника у канцеларији и да му реферишем о овом, него ко наиђе ту ми се видимо или заменик или помоћник или начелник, шта има ново тамо, шта има код тебе на терену, ја сам ово што сам говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ишли сте и у униформи и у цивилу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел правило да припадници ДБ-а носе униформу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви у униформи?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када је било доле, ја кажем због личне моје безбедности само, јер сам се плашио носећи униформу иако било је ту коментара, шта ће теби, ја сам се плашио да носим аутомат у цивилу зато што су долазили много, значи ја кажем наилазили су полицајци, сад те види у граду носиш аутомат у руке а у цивилу си, док ти објасниш ко си и шта си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али зна се ко носи униформу полиција, војска, зато Вас питам, у том смислу да ли је то било правило?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, значи није било правило да се носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваш колега Јаблановић?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Исто и он је облачио исто као и ја, значи заједно смо исто понекад смо, облачио је после тога и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и он ишао са Вама на реферисање и на?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Он је долазио, али он није већином пошто је он ту је више као административни радник, мислим радио је посао при служби, тако да сам већином ја одлазио са старешином сам разговарао, он је ту са колегама био и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту службу сте сачињавали Вас двојица или још неко?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: За време рата смо били само ја и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кажете 26.-ог у вечерњим сатима да сте чули да се догодило Бериша, породице Бериша?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, почели су да коментаришу неки Роми ту, да коментаришу, да се прича, знате оно већином када падне мрак ту је једно насеље српско где су само Срби живели, где је остало тог живља ту, онда су почеле те приче, било је тамо овај, али нико није, све је то било бојажљиво, нико није говорио ништа конкретно, било је убистава, кажем било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад сте дошли у полицијску станицу, зар је могуће да нико о томе није коментарисао?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нико реч није, не тада, него за цело време док сам ја био, док је било ратовање, о том случају нико није проговорио ни једну реч у мом присуству, да ли из неког разлога није хтео испред мене да прича, да ли нису имали поверења, да ли није причало се, ја не знам, али никад значи, ја сам о случају конкретно 2001., значи када нико није још о томе причао, ја сам чуо и онда пошто сам био припадник још службе, почео сам да сам истражујем случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери, кад сте чули, кажете од Рома сте чули, у односу на то вече, када сте ишли и известили вашег начелника у Призрену да се догодило то убиство породице Бериша?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам ја њему конкретно, ја кад сам отишао тамо после тога, нисам конкретно, не могу да кажем било је сутра, значи тих дана два-три дана када сам одлазио тамо ја сам рекао шта се дешава на терену, значи да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте рекли?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: И Савићу и овима, на терену се дешава, да има паљевина, да се појавила се паљевина, појавила се пљачка, значи да се ови обијају те радње, да није сигурно на терену, већ после четри-пет дана већ су кренули поједини грађани Албански да иду према Призрену, да је почело да се појављују колоне са Албанцима који напуштају терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су се појавиле те колоне? Кад сте известили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: После три-четри дана ја мислим да су почеле да се појављују масовне колоне, можда је било појединачних неких, али масовно је почело после три-четри дана, пет дана бомбардовања, значи не знам конкретно тачно датуме јер нисам водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте ми одговорили за убиство, ја вас питам за ова убиства? Само сте рекли да сте известили о паљевинама, о пљачкама, а да ли сте конкретно известили за убиства?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Исто сам рекао, конкретно ја сам рекао да постоје, јер ја нисам знао ни веровао, ни сад кад се већ нашло у овим, да је то толико масовно, ја сам мислио да је то појединачно да су убиства, значи не да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је масовно, кад сте дознали да је масовно?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Сада, када сам после 2001. године, значи прекинули сте ме са давањем исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја нећу још увек, кад кренемо на 2001. годину.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То кажем, ја 2001. године већ онда знам конкретније што сам добио податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако сте чули од Рома да се прича да је породица Бериша настрадала?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не породица Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, да ли сте били у обавези да неким оперативним радом дођете до сазнања да видите због чега, шта се то догодило, зашто је се то догодило?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам чуо да је било, ја сам мислио да је то у сукобу да припадницима и УЧК, да је било тих убистава, али конкретно нико није рекао побили су породицу Бериша, то се крило, ћутало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али на почетку сте и рекли да вам је био задатак да дођете до неких сазнања да ли има припадника ОВК?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па да припадника ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зар нисте могли у то време када се то догодило да видите шта се догодило? Зашто?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја нисам пратио рад службе јавне безбедности и нисам према томе усмерио своју пажњу на рад службе јавне безбедности и њихова дејства која су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али рекли сте да је било сукоба између припадника јавне безбедности и ОВК, значи аутоматски ја претпостављам да наступа ваша обавеза?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Моја обавештајна служба, значи моје је било да прикупљам податка обавештајне о њиховим снагама, о њиховим, али ја то нисам могао због тога што нисам могао да дођем у контакт са мојим људима које сам имао на терену међу Албанцима, мислим сад не могу конкретно, нисам могао да контактирам са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли покушали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Немогуће је, разумете ме јер то је град, једна улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, покушавам да вас разумем, али чули сте за убиства, чули сте да је дошло до сукоба, да су припадници ОВК, значи аутоматски наступа ваша обавеза?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, али ја нисам могао да истражујем зато што нисам могао да дођем ни у додир прво са мојим људима који су били међу Албанцима, нисам могао да одем на лице места да видим шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте могли?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Зато што нисам ја био у тим формацијама и никада нисам могао ја сам да одем, да упалим кола и да одем ја тамо, шта ћу тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како бисте обављали ту делатност онда? Како, на који начин?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам могао да одем ја тамо, ја нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте могли да позовете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте могли да позовете путем радио везе, како ви кажете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам имао ја на то надлежност, мени начелник није наредио да идем да тражим податке од припадника службе, да идем то што кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите то да ли треба да идете, него да позовеа и да питате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Кога да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људе које кажете да сте имали међу Албанцима.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није могло зато што није имало телефона, није имало, ти људи су били, поједини су били у формацијама ОВК, поједини су били, није могуће да их позovem, нисам могао, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушавам да разумем, али не разумем

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам могао ја да контактирам са тим људима зато што је прекинута веза, контакта између мене и њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то «њих», који су?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па ја не могу да вам кажем та имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не говорим по имену, него Албанци или?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Албанци, па сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не можете да ступите у контакт са њима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Зато што нисам, прекинута је веза, ни телефонска, нити мој лични контакт са њима, по избијању рата ја нисам могао да одем међу њих, нисам могао да одем зато што почео је рат и више нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте у Вашој канцеларији имали од средстава везе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ништа само телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само телефон?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И покушали сте и нисте ступили у контакт?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па није, нисам, све је прекинуто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то обавестили ваше надлежне горе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Знали су моје старешине да ми не можемо да ступимо у контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно поводом тог догађаја, да сте покушали нешто, а да ништа нисте успели?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Старешине су знали да ми не можемо да ступимо у контакт са нашим људима, то можете најбоље да питате мог начелника када буде давао, да ли сам ја могао да ступим у контакт са овим нашим људима, јер није могуће било, није могло никако, иначе да

се могло најбоље би било, јер сам ја и због тога и од стране ОВК као осуђен на смрт да би ме убили, три атентата су на мене извели, трећи атентат тешко ме ранили, да би прекинули ту сарадњу моју са припадницима Албанаца који су били моји људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте известили вашег начелника, шта се предузело даље поводом тих убистава?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Мени нико ништа није рекао, нити ми је речено истражуј, прати убиства, прати ово, то ми ништа није рекао начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није рекао?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ништа ми није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која је ваша сврха онда што седите тамо у оној канцеларији?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ето, једино сам могао да седим боље у Призрену у канцеларији него ту. Нисам седео ни у канцеларији више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте били?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ту у граду, у тој улици, ту одлазио док је првих дана било могуће је то било, а онда ту већином, нигде се нисмо кретали, нисмо имали канцеларију, нисмо имали ништа, зато је и дошло до овога што је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви у то време изгледали, можете мало себе да опишете у то време?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Овако, мислим, носио сам бркове, не знам можда сам мало имао, дал сам имао косу мало више или не, али то је то, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте увек имали бркове?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Увек, бркове сам носио ја од можда 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били у цивилу, да ли сте били у неком посебном неком оделу? Да ли сте имали црну кожну јакну?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Кожну црну јакну имам, мислим кожну имам, али нисам носио тог дана уопште кожну јакну црну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па мислите за 26., ако мислите на тај дан, ја кожну јакну нисам носио тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте да сте били у униформи, рекли сте да сте били, не питам Вас тог дана, него уопште да ли сте носили 24., 25.-ог?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу да се сетим ја, али ја мислим, не могу конкретно сада да нешто кажем јесам или нисам, ја мислим да нисам носио, да нисам носио јакну, јер није било потребе било је добро време, ја мислим бар како се сећам сад да није било потребно да се носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како Ви то процените кад можете да будете у цивилу, а кад у униформи, како се то врши процена?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Знате, видите ја никада нисам носио пре тога униформу, после тога када је било ово – оно, сви су у граду облачили униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ово – оно кад је било? Пре тога, пре бомбардовања нисте носили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Никад, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је почело бомбардовање?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: После тога, кажем после бомбардовања, за време бомбардовања ја сам облачио понекад ту униформу због безбедности своје личне, значи не да би ја ишао негде да интервенишем или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте се ви плашили ако се ви нигде нисте ни кретали? Од кога сте се плашили? Ви сте ишли кажете том улицом само?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Плашио сам се да вам кажем, тих људи, плашио сам се од припадника полиције да ме не замене са неким, ето то је. Нисам био сигуран у себе, нисам био безбедан да сутра јел тако је било време, да ће од припадника наших.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Ваших припадника?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па да, значи који су људи са стране долазили, не од локалних ових ту или који ме знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који су то припадници? Који су то који Вас не познају? Од тих што мислите те јединице које су боравиле ту?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кога ви конкретно познајете од ових полицајаца са којима сте били, значи не мислим на ове друге формације из других градова, што сте говорили да су долазили, него конкретно из Суве Реке од полицајаца, кога познајете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Познавао сам све, сад не знам која имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу да вас питам. Јовановић Ненад?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Помоћник командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели тог 26.-ог у станици?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Њега се не сећам уопште да сам видео, можда ујутру кад сам прошао али нисам обратио пажњу на њега уопште, тако да не знам ни да ли је био, он има канцеларију преко пута командира, тако сад не могу да се сетим да ли је он изашао када у том тренутку сам ја можда био или испред ако је, али за њега не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић Слађана?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је био млад полицајац који је дошао, кажем он је био у тим интервентним групама, што како читам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не како читате, шта Ви знате у то време?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Њега сам, конкретно њега као лице, видео сам као полицајца, младог, уопште нисам ја на њих обраћао пажњу, он је дошао 5-6 месеци не знам да ли има тако што је дошао у станицу ту, значи он је долазио, одлазио али ја нисам обраћао пажњу на полицију уопште, мислим нисам са њима толико контактирао да сам имао разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тад пошто кажете да сте га упознали, да сте га знали, како сте га знали? Јел сте га знали по неком надимку, по имену, како сте га знали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја њега само знам као Чукарића, а помињу, после су му давали неки надимак Јајце, а сад да ли је тако ја са њим никад нисам га ни назвао на такво име нити сам са њим имао да контактирам нешто, нисам имао задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте чули да се помиње тај надимак у односу на њега?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Чуо сам после да се помиње тај надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим интервентним јединицама, у којим је?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Мислио сам ово то са тим возилима који су одлазили да разносе храну, да доносе, јер он је био у тој групи од тих 7-8 полицајаца који су остали при станици. Виђао сам га ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА : Да ли сте можда приметили наоружање које је имао?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да су имали сви они аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих, од тих полицајаца, носио бомбе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Носили су бомбе људи, носили су полицајци, носили су бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајци су носили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да ли можете да ми направите неку разлику да ли су носили бомбе припадници активног састава полиције или припадници резервног састава полиције?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја конкретно не могу да кажем са сигурношћу, али знам да у почетку после тога се нису разликовали ни активни ни резервни састав, већином су они били у исто, исто су интервенисали, исто су радили, заједно су увек били, не верујем да су се нешто разликовали, то је, е сад да ли су носили бомбе ја нисам обраћао пажњу јер ми није било, знате оно као што кажете Ви у суду прођете да ли секретарица седи или не седи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али када сте имали прилике да видите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад сте видели, носили су бомбе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Већином су носили бомбе, имало је бомбе који су носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослава, да ли познајете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Познајем, из Суве Реке, он је резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате нешто ближе о њему, јел он има браћу, сестре?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Има Зорана брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете и Петковић Зорана?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Познајем и њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они? Петковић Мирослав шта је он био?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Браћа су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у то време јел био припадник активног састава?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервног састава?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Резервног састава, он је радио ја мислим у фабрици «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петковић Зоран?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Исто је, он није био горе са полицијом. Он је био при ТО, ја мислим тамо, јер нисам га никад видео да је он носио униформу или да је био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га никада видели?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Можда је он у току рата прошао или дошао нешто, али мислим није био са, нема никакве везе са полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тог дана 26.-ог видели за оно кратко време док сте ту боравили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја њега нисам видео у станици и око тога њега нисам видео уопште, а да ли сам га видео у току дана негде, можда

сам га видео кад смо се мимоилазили, прошли, али не обраћајући никакву пажњу и никако се нисам концентрисао на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он није био припадник полиције по Вашем сазнању?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не сигурно није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Папић Рамиза да ли познајете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Исто полицајац ту активни који је био у Сувој Реци. Виђао сам га он је возио ова возила, већином је био возач, знам да је долазио са возилима, одвозио те патроле и тако. Значи имао неки, овако нешто да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тог дана видели 26.-ог?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја кажем ја можда сам га видео тих дана, мислим тог дана ту испред станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте сигурни, да ли сте ако нисте сигурни не морате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па не могу, нисам сигуран, па нисам сигуран, јер било је доста тих полицајаца излазили из канцеларије улазили, јел ми нисмо, већином су избегавали да се седи у канцеларини, почело је бомбардовање и сад чекаш кад ће станицу да бомбардује, авиони нон-стоп горе лете изнад главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми доктора Бобана Вуксановића?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о њему да кажете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Он је био доктор, био је и председник општине. Он је иначе човек који је био при ТО-у, тамо је био један од виђенијих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био при ТО-у?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па ја не знам, али ту је био један од, увек се нешто питао, он је увек ту мало, волео је, имао је самоиницијативу да он све то организује, да све он то уради и увек је такав био, свуда се мешао, тако рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел био неки ауторитет или није?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, јесте и то велики ауторитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неку функцију при ТО?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Сада да је био конкретно, ја не знам, али знам да је био ту у ТО, у врху горе у ТО, у руководству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тих дана виђали, 24.. 25., 26.-ог, тих дана?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Виђао сам, њега сам виђао у пролазу у контакту где си, шта си, шта радиш, како си и тако, ништа конкретно јел нисмо имали неких додирних тачака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао униформу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Униформу је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Војничку, шарену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву? Зелену, плаву?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Зелену, зелену, војничку, војничку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он могао да издаје неке наредбе припадницима полиције?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Он није могао да изда наредбу званично, али да сад нешто рашчистимо око Бобана Вуксановића. То је човек који је имао веома, веома велики ауторитет међу Србима, значи могао је, био је у стању да покрене и масу, био је значи човек који намећо се свуда и свуда се мешао. Много је помогао пре рата и ово и станици милиције и људима који су долазили на испомоћ увек је он истрчао да ако треба да им се помогне, нека помоћ, нешто да се указује, био је директор Дома здравља, ако треба нека тамо помоћ да се пружи и увек је тако да се намећо тако да је по моме, а дуго сам био у служби, имао је такав утицај да је могао да нам да, да својим ауторитетом намести себе да буде први. А сад званично он конкретно није имао право да нареди никоме, јел он није био припадник службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Званично није, али значи могао је неким својим ауторитетом ?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Могао је ауторитетом својим, да, такав је био имао је такав ауторитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је то сад пок. Тановић? Ко је био он у то време? Шта је био?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам ја, он полицајац је био, не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали, јесте га познавали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Виђао сам га овако, мислим нисам имао са њима контакта био сам долазио у станицу, одлазио. Нисам нешто конкретно са њим имао посла, да сам одрађивао или да сам ишао на терен или да смо радили неки посао. Ја сам једино са командиром и са начелником имао контакте, нисам имао разлога да контактирам са полицајцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато ко је то Мирослав Ђорђевић?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја њега по имену тако не знам. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојао неки Ђорђевић Мирослав?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам, не могу око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам познато?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми пошто сте Ви живели у Сувој Реци, кажете да сте познавали породицу Бериша, да ли сте са неким од породице Бериша били у неком сукобу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Никад, чак ту породицу Бериша ја сам овде и навео, то је породица једна са којом ми имали смо добре односе, пок. Дестан Бериша који је умро раније је спасио мог оца и ја увек сам док год сам био у служби покушавао да помогнем тој породици значи у сваком нивоу због тога што сам осећао дуг јер он је спасио мог оца кад су радили заједно, тако да смо увек имали тај, никад са њима нисам имао ни службено ни приватно. Могу још рећи да сам имо доста мојих људи и пријатеља и на једној и на другој варијанти међу њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињете неку службену белешку?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи о чему се ту ради?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ево овако. Значи, 2001. године када сам чуо да се дешавају, да се почела прича о Сувој Реци око овога ја сам почео да истражујем да видим шта се то десило и после јер сам видео да ту није баш онако како сам ја доле мислио да се десило. Почели су да се помињу породица Бериша да је погинуло доста људи и пошто сам радио у Центру РДБ-а у Крагујевцу ја сам почео да истражујем и зато сам, то кад сам истражио, ја мислим да сам зато и овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми само рећи да ли сте Ви то самоиницијативно почели да истражујете или сте по нечијем налогу почели?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Самоиницијативно, јер сам ја радио, био сам оперативни радник, значи све податке које сам ту могао да скупим ја сам почео да скупљам и почео сам самоиницијативно, значи нико мени није нити је неко наредио нити се тада, ја сам самоиницијативно јер сам осетио да се нешто дешава, а пошто сам чист нисам желео да остане јер сам видео, тек сам тад схватио о чему се ради, да то није било појединачни случај, него да је било већи број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само због тога нисте раније кренули тог 26. марта када сте чули да је убијено зато што сте мислили да је појединачно?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па то је, ја сам мислио да је то појединачно и мислио сам ја нисам био надлажен да могу да контролишем рад јавне безбедности, да упадам сада њима, пошто је то већ била активна је била, чуо сам да после тога да је било да су, да су биле и екипе за увиђај, ја сам мислио да то је, да се то на то односи, нисам ни у сну размишљао око тих камиона и ово и оно, нисам ни знао

ја сам мислио да је појединачно, увиђај је рађен после тога. Знајући командира Радојка и знајући Витошевића начелника ни у сну не би могао да сним да они могу нешто тако да се деси њима, јер то је, сигурно имате скицу и присутни можда поједини знају, то је центар града, то је немогуће да се деси тако нешто да толико људи гледа са стране и да се то деси ту и да сада направили смо од овог процеса такав баук као да се то десило негде у некој прашуми и да је било 5 човека и да нико не зна. Хвала тужиоцу што је предложио толики број сведока, али га зато и молим унапред да праве сведоке доведе, да се сведоци не припремају не намештају и да тачно знамо шта је било, јер је то био центар града ту не може да се сакрије, није то из авиона, мишко није пао из авиона на лицу места, значи мора да буде, али молим да сви сведоци када буду овде долазили, срећа што је овде, ја ценим и Вас и мислим да ћете Ви имати искуства, то да су поједини сведоци док су давали, давали по четри, пет изјава и свих четри, пет изјава су им различите, да су зато кажем да, конкретно ја ћу одговорити на свако Ваше питање, али зато молим да Вам кажем како је било, не желим јер сам провео цео живот у овој служби, са тим Албанцима сам у пријатељским односима свима био. Мој брат и моја породица је имала тамо фирму, било је преко 90 људи запослено сви Албанци, ни један, никоме нисам ни шамар ударио, никад моја породица са никим није имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Нишавићу пошто спомињете то је био центар града и чудите се како је могуће да се то догодило и да се то толико није баш ни знало ја ћу Вам дати једну скицу па ћете нам показати свима, којим путем сте Ви дошли када сте се вратили, значи кажете да сте били у Призрену, вратили сте се, којим путем пролазите? Где сте се зауставили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Право значи, то је једна улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу вам скицу.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Важи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете скицу једну само. И да тачно означите куда пролазите и шта Ви кажете видите? Видели сте само на ободима града кажете паљевине?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: На ободима града, види се то и у,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште имате неких додирних тачака са Занатским цетром?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само пролазим поред Занатског центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим путем, овде имамо означено Приштина-Призрен, па имамо улаз у Занатски центар?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи Призрен – Приштина. Из Призрена према Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Призрена према Приштини?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тим путем идете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви ипак пролазите овде, то има један улаз у Занатски центар, видите ви нешто ту?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нема ништа ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се није видело?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У том тренутку када сам ја дошао није имало ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у које време?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Три, четири, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је негде око 15,00 – 16,00 часова?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се није видело?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ништа није се видело, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се заустављате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У станици милиције, у дворишту станице милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ушли у двориште?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, колима сам ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у овом делу где Ви пролазите, где је овај улаз у Занатски центар, ништа не може да се примети?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја нисам, да Вам нешто отворено кажем, ја кад сам возио нисам ни обраћао пажњу ту јер то је било сигурно рачунајући ту је тај дело где ми смо били сигурни и нисам ни обраћао пажњу ја сам возио, сад да ли сам ја возио или је возио Јаблановић, не могу тачно да кажем сад, неко од нас двојице је ваљда возио и ушли смо у двориште. Значи никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се вратимо на ту Вашу службену белешку из 2001.?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи, када сам тада добио ту информацију ја сам почео да и пошто један део, има људи који су из Суве Реке избегли на територију Крагујевца ја сам почео да обављам разговоре, у разговорима са њима, тад сам дознао, тада су ми рекли да се тог дана, у тој белешци коју сам ја, само да видим тачан датум. Белешка је написана 27.08.2001. године, у тој белешци ја сам написао да су то била почетна сазнања, то је једина та белешка која је била почетна сазнања које те податке ја нисам могао после да проверавам због разлога који ћу вам сада после тога изнети. Ја нисам могао да уђем доле, коментарисали су да се десило убиство породице Бериша, да је погинуо

тај део, та су погинули 30, 40, 50, сад не знам тачно број овај који су навели, тако да се то десило и тада су се поменула имена, у тој белешци стоји имена полицајаца који су тада ти грађани коментарисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то имена?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Помиње се Чукарић Слађан, Тановић Радован и Мики Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте конкретно за Чукарић Слађана чули?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па у тој белешци ја сам написао и како ми је рекао тај, да је Чукарић наводно извео Абдулах Ешљанија из Станице и да је пуцао на њега, да су после тога отишли према кући Бериша и да су ту извели те грађане и да су пуцали. То су били ти почетни подаци које сам ја одмах написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да је извео те грађане Тановић, Чукарић и ?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Петковић. Овај Чукарић, Тановић и Мики Петковић и још двојица, два ја мислим да сам и навео и тада још двојица у цивилу које они нису знали, нису могли да, тај није могао да препозона. Ту пише у тој белешци, ја сам чим сам дошао до тих података написао сам службену белешку и доставио мом начелнику Марковићу у Крагујевцу да би после тога 25.09. и дао изјаву Републичком тужиоцу. Исто, то су сазнања која сам ја дао када није било никаквих других сазнања. Значи ја да сам био, да сам нешто учествовао сигурно, бар радим у овој служби, нисам луд да сам себе откривам и да сам себи стављам на терет овај део. Мислим, то нормалан нико не би сам себе оптуживао. Значи, ја сам кад сам ово написао тада нико није од мене, мене присиљавао да то пишем и да то радим и то стоји ту, али шта после нестаје. Крајем године да ли је неко то мени узо за зло онда почиње да сам одмах на крај године ја удаљен из службе и пребачен две године да чекам распоред да би после прешао у јавној и ту 5-6 месеци и онда деградиран и ту пребачен у Баточини да радим на неовлашћено, да би ја после видео шта се дешава и напустио. Мени је жао што није ми дато да наставим овај случај да истражим и да утврдим тачно да ли је то истина или није истина, јер ја нисам могао да утврдим да ли је то истина. Ја сам само дао што је рекао тај човек. Човек који је рекао мени, да ли несигурно, бојажљиво, несигурно, сад да ли је то истина или није истина ја нисам проверавао и нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек који вам је саопштио?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ђорђевић Новица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђевић Новица Вам је рекао?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да. Ја сад нисам могао да проверим то да ли је истина или није истина, то ми је једино што да сам остао у служби сигурно би то рашчистио и то би се знало тачно ко је, а не сада да овде

будемо што смо. Ја желим још да додам да ја нисам саслушаван у УБПОК-у, мене нису хтели да салушају у УБПОК-у, нико, тражећи да будем саслушан и на полиграфу и то ми је одбијено, ни то нису ми дали, као да је неком било у интересу да направи што већу овде лупу или да направи да или службу или мене лично неким подацима које са запрепашћењем видео у материјалу који је тужилаштво дало, ја мислим да ћемо то у току процеса сигурно доказати са тим сведоцима, јер десити се то на таквом месту, видите и скицу и то и тих 150 сведока које је предложио тужилац мора да кажу да ли смо били или нисмо били. Ја желим још једном пре него што буде да, породици Бериша желим да изјавим саучешће за погинуле чланове породице и нади да ћемо опет остати пријатељи као што смо били, а овим процесом ћу доказати и скинути љагу да ја нисам био и да никад ни моја породица није имала ништа против ни једног Албанца и да сам највише оптуживан од свих осталих наводно да оно што смо имали доле од капитала са браћом, браћа моја, да су нам наводно Албанци дали и зато смо имали проблем. Можда и баш то што сам носио униформу је тај разлог, зато што су ме поједини који долазе са стране људи увек говорили «ма ти радиш за Албанце и зато имаш тај капитал», а људи су радили код нас.

Људе које су овде су и који су ове старешине ја не могу да схватим, не могу да кажем и не могу да верујем да је неко могао да нареди тако нешто да се уради јер те људе знам и са њима сам радио и те комшије, то су исти комшије који су и они били пријатељи са тим комшијама, никад нису имали неких проблема у служби. Јавна безбедност и државна никад нисмо имали неке акције из пре рата и овако да смо ми имали неке драстичне акције, неке примедбе од друштва, од службе, од тужилаштва, од било шта, па да је имала нека освета и тако нешто, јер ми нисмо имали око тога, заиста није било никад у Сувој Реци. Ја сам у Сувој Реци од 85. године у служби, а иначе живим ту од 60. године, све те људе су већином са мојим оцем заједно радили јер мој отац је ту био шофер са тим баш Беришанцима и ово вам кажем та породица која је спасла мог ода. Халид Бериша који је био председник општине ипак је име ја мислим у граду може најбоље да каже како сам се ја понашао и како и сви породице Бериша.

Оно што ме оптужује у оптужници ова ја гарантујем животом или ме је са неким заменила или она најбоље зна ко и зашто, како, али ја могу да гарантујем и сад кажем животом ћу гарантовати немам никакав удела, а да немам удела најбоље се види 2001. када нико се није ни сањао да ће бити овај процес, када се никад није ни сањало да ће ово да дође, ја сам себи ставио на терет ово што сам ставио да сам почео око

овога и ево сад где сам, да сам тренутно без посла. А 2001. нико није ни сањао да ће доћи до овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми рећи још само једно. Да ли сте у то време познавали Митровић Радослава?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја да вам сад ово, када сам дошао овде у притвор, њега сам овако сад конкретно видео, не могу да се закунем да га нисам можда видео ако је дошао, али као фигуру, као ово уопште нисам га регистровао као то. Чуо сам за Чегар 1 у разговорима полиције Чегар 1, али ко је човек тај и како, можда смо се ми и у току тих дана и видели али ја то уопште нисам обраћао пажњу, сви смо били оно у униформама, онако долазе, одлазе, ја нисам обраћао пажњу, а и нека и они кажу мало, нисмо имали баш неке тако односе добро јер да вам кажем зашто, што су поједини људи који су долазили из уже Србије, када виде нису могли да схвате, како каже ти имаш тај каже хотел, па реко то бре моја породица, мој брат бре. Каже «како ти можеш то Србин да има, немогуће Србин да има то» каже, и тако су имали. Ја могу још конкретније кад је увек кад су пролазили ту мој отац је био ту код хотела и веровали или не такорећи чували, јер плашили смо се да може чак и поједини припадници који прођу ту може и да нам упали хотел, јер нисмо били сигурни јер су стално викали, «ма он је у служби он може», тако да сам био и са ове стране и са ове стране. Три пута када су ме, атентат када су на мене, пуцали су и ручним бацачима на хотел су гађали и овамо су мене тешко ранили, трећи пут кад сам једва остао жив људи у центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то покушао атентат? Која страна?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Припадници ОВК, то они најбоље знају. Тад сам тешко рањен а и један је грађанин који је био у трафици погинуо ту на лицу места, а ја сам био рањен и то је био трећи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то трећи пут били рањени?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је било пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Пре рата је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците нам по Вама, кад је кренуло, кад су пале прве бомбе на Призрен, Суву Реку? По Вама? По Вашем најбољем сећању?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Право да вам кажем у Сувој Реци није одмах привих дана, значи после, сад тачан датум не знам. Знам да је прво да су гађали ту у центру један ресторан који је био под трском, да су ту прво гађали па су после гађали иза фабрике «Балкан».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте није првих три, четири, пет дана?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У Сувој Реци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Призрен?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Призрен је првих дана, касарна је погађана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате када? Да ли првог дана бомбардовања, другог, трећег или?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим првог, али немојте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам конкретно тачно датум да се не вежем, али ја мислим да је првих дана, да ли први дан или други дан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Претпостављам да Ви као становник тамо тог региона је и као?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли први дан ил други дан, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Као човек који треба да бележи неке интересантне информације, да их посебно складишти и меморише, да бисте требали да имате неку бољу представу о томе кад су пале прве бомбе, где на том локалитету?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па видите ја да Вам кажем право ја за Призрен нисам водио евиденцију, пошто Призрен ја нисам покривао, ја мислим да је први

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро по неком Вашем сећању?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Мислим да је први дан, први дан да је гађана касарна и да су одмах гађали положаје на граници доле према Албанији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви у склопу Ваших послова које сте радили ту у Сувој Реци, да ли сте и привођали људе, притварали? Јел било таквих ситуација?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, за време рата ми нисмо ни привођали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, пре рата?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Пре рата када имамо податке, када се ради, привођало се, али то је било одавно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте притварали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, ми ту нисмо имали притвор. Ми смо водили људе у Призрен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, да ли сте имали неку просторију за задржавање?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је јавна безбедност, ми ништа нисмо имали. Ми смо имали само две канцеларије на спрату горе и ништа друго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, уколико бисте били у ситуацији да неког задржите морали сте да га водите у Призрен?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, ми смо водили све наше људе у Призрен, овде ту је могла само на кратко да се

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви као, не само што сте ту смештени у тој истој згради него и у склопу вашег рада, да ли сте имали информацију о томе да ли јавна безбедност притвара кога? Да ли има неко у притвору? Да ли држе некога у притвору или?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам то, није то моја била надлежност да ја, они су доводили, радили су они, служба је радили. Они су имали притвор имали су где.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро човек кога су они притворили или задржали може да буде и безбедносно интересантан и за Вас, па Вас због тога питам?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ако они мени јаве, онда су доводили код мене горе у канцеларију, значи нашли смо лице које је интересантно безбедносно и ово и оно и онда они доведу код мене, ја обавим разговор и оно иде. Ако треба иде за Призрен да се са њим детаљније обавља разговор водили смо за Призрен тамо су нам канцеларије и тамо је био, јер ми ни у призрену нисмо имали свој притвор него смо или у јавној или смо при затвору одводили наша лица. Значи ми ту нисмо имали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Практично ако сам Вас добро схватио, главни циљ Ваше делатности, Вашег рада је био на то да лоцирате ОВК у смислу где су, колико их је? Где су смештени? Како су наоружани, итд.?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је и пре рата рађено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Користили сте Ваше доушничке?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Све политичко шта смо радили, служба државне безбедности зна се шта ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какве су Ваше информације, какве су Ваше информације господине Нишавићу, ево по Вашем најбољем сећању о томе да ли је било каквих јединица већих, мањих ОВК у Сувој Реци непосредно уочи почетка бомбардовања?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Од стране, значи било је од Рештана, значи тај Рештански, Пећане, Самодража, тај део.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, у Сувој Реци, Сувој Реци? Говоримо о насељу, месту Сува Река?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Видите, Сува Река као Сува Река, значи на излазу за Рештане, на мосту, од ту већ су држали ОВК је држао терен. Полиција је држала град, ужи центар, тај део ту се покривало, а док већ на рубовима пошто тамо није било Српских села више полиција једино кад је била нека акција или кад је било неко чишћење да се ишло, иначе викенд ратовање вратило се после до моста и више се није ишло, тамо је држао ОВК од првог дана када је постојала ОВК, када је постао, то је било њихово.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је крај, ту код моста је крај Суве Реке и почиње село или шта је већ Рештане?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, Рештане, већ то се рачуна да је Рештане. Тај део, значи на самом углу, али полиција и није ишла ни до,

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Неко нам овде рече да су та два места практично спојена?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па јесу све је спојено, али се знало, знало се од прилике шта је ко, ми смо знали у локалним које је Сува Река а које је Рештане.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. Ви рекосте да су неки полицајци, односно ти полицајци са стране били смештени у хотелу «Балкан»?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте. Били су смештени пре рата у,

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте да су били одавно пре рата ту, да су били за време рата и практично последњи изашли из Суве Реке кад је 10.-ог, тамо 11. јуна?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, јесте, али за време рата нису они били у хотелу и није смело се. Разумете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То сам хтео да Вас питам, да ли су се они изместили из?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Морали су, изместили су се по кућама, знате оно, иначе би обрали,

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где су се изместили? По кућама у Сувој Реци или су се дислоцирали ван места Сува Река?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, ја сад не знам тачно, не могу сад причам нешто што не знам. Ја мислим да су они отишли на положајима, али сигурно је можда било и по тим кућама јер ја нисам улазио у дубину где су сад они размештени, где су им били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је хотел «Балкан» бомбардован, гађан за време бомбардовања?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви безбедносно покривали и припаднике јавне безбедности?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не. Нисам имао ништа са њима, нисам могао да их покривам, да сам их покривао не би био овде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Као што сте Ви имали доушнике тамо, претпоставка је да и друга страна тражи овамо, па у том смислу да ли сте покривали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Судија да сам био. Разумем ја шта кажете ви. Да сам покривао јавну безбедност ја не би био сад овде него би, то није било наше и нисмо могли да радимо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала немам више питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја ћу се само кратко вратити на овај део ваших послова које сте обављали у том периоду, значи пре бомбардовања и за време бомбардовања. Рекли сте да сте вршили скупљање података и обавештења, како се обавља иначе, значи уз сво уважавање обавезе да чувате као тајну Ваше личне активности?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Уопште како би нам објаснили Ваш посао, како се скупљају ти подаци обавештења?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Контактном са лицима, пре рата се то тако радило. Контактирало се са лицима, радим наше контакте са њим, тајне контакте које сам имао са њима. У изузетним случајевима и телефоном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То је суштина мог питања, да ли се то обављало техничким путем, средствима комуникације или личним контактима са одређеним лицима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: И личним контактима и телефоном пре рата док је то могло, за ситно, мислим за мале податке он ми јави или ја му кажем дођи на то и то место и нађемо се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е сада, за време рата рекли сте да је то било отежано?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, немогуће не отежано.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да је било немогуће, добро. У оквиру саме Суве Реке да ли сте могли ту имати неки контакт са одређеним лицима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, моји људи нису били,

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, кад ви примите одређено обавештење и одређени податак, шта радите с тим? Јел то прослеђујете некоме?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да проследимо одмах служби ако је интересантан податак прослеђује се центру у Призрену и они даље за Београд.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ:
Како Ви то обављате прослеђивање?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: За пре рата то сам писао извештај, значи пишем службену белешку, пишем извештај, достављам старешинама и они то даље иде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ:
Ако је нешто јако хитно, што претпостављам да је могло бити у ратним условима а при овим околностима да кажете да је било тешко прикупљати податке, како сте Ви прослеђивали то?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам могао зато што нисам могао да скупим податак зато јер нисам имао контакт са њима и нисам сакупљао податке и ништа око, конкретно око мојих послова осим овог што сам навео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, то сте рекли, а да ли то значи да та цела служба није могла функционисати? Јел ако није могло да се прикупљају да једноставно служба цела није функционисала тако важна, претпостављам да је веома важна таква врста службе.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Баш тако. Јесте. Ми нисмо могли да функционишемо у време рата зато што на подручју нисмо могли да контактираном са нашим људима, осим ако је служба контактирала са људима који су били ван подручја нашег, сигурно је центар имао и такве људе који су се налазили на другим или ван места Суве Реке или негде друго, али ја то нисам радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И никакав други начин функционисања и повезивања није постојао?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, нисмо имали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А када сте примали информације, значи рекли сте углавном информације о делатностима УЧК-а, да ли сте у том примању информација имали прилику да примите информације о дешавањима од стране рецимо, полицијских јединица, војних или неких других на тој локацији, везано за локацију?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да Вам кажем, за време рата ми нисмо имали контакте, а док пре рата све што се дешавало мојим људима ја сам када су ми јавили ја сам то јавио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи без обзира да ли се односило на делатности УЧК-а или било којих других?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Служба државне безбедности је све што се дешавало на терену о томе информисала,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатујте само да је по одобрењу председника већа бранилац опт. Митровића адв. Горан Петронијевић напустио главни претрес.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само још да Вас питам, за време, значи тог, за време рата у том периоду нисте могли значи примати ни информације и у односу на да кажемо војску нити било шта друго?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да осим Вашег начелника из центра безбедности из Призрена нико други вам није могао ништа наредити? Ко је Вама био претпостављени у том хијерарскијском смислу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Он је први, начелник центра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ко је био начелник?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Савић Миливоје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сем њега да ли је неко, обзиром да су ратни услови, ипак се говори о специфичним условима, ванредне околности, да ли је неко други могао да Вам изда неку наредбу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нико није могао да нареди, могао је неко из Приштине или Београда да, већи старешина од њега да дође, али на подручју ЦРДБ Призрена који је покривао Призренски регион, Ђаковачки и Пећки био је Савић Миливоје и он је био први човек и једино је он могао да нареди. Сад да он нареди неком другом, па мени да пренесе наређење то је могло, али значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: На то сам мислила, да ли је могао посредним путем да Вам нареди?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Могао је да каже заменику или помоћнику, али то није ја нисам добивао никаква наређења.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли сте Ви у том периоду могли с њим контактирати, обзиром на ово претходно све што смо рекли?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када сам одлазио некада сам контактирао, некад он није био ту био је у Приштини или он је из Новог Сада, човек је ишао и за време рата је одлазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не мислим у смислу како би Вам он наредио ако кажете немате контакта?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није могао да ми, ја нисам имао ни контакта, само кад сам ишао тамо, зато смо и ишли тамо, нисмо имали ни везу, нисмо имали нико, зато сам и ја одлазио да видим шта, како, да би се информисао ако има нешто, јер нисам имао ни везу, нисам имао ни телефон, пошто је био прекид везе телефонске, нисам имао радио-станицу, ми нисмо имали радио станицу, служба да се тако. Једино наши лични контакти када сам ја одлазио, он није долазио на подручју нашем, тако да једино ја тамо кад сам одлазио, то је једини био контакт.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: То ћете рећи да у овом периоду ваше активности би биле самосталне у смислу, без ичијег наређења, ако би нешто предузели да урадите било где?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам могао ја да урадим ништа, да предузнем осим овлашћења која сам имао о прикупљању, значи никаква друга нити сам имао наређења нити сам могао да дејствујем, али сам ишао тамо, значи када сам ишао код њега, значи нисам добио никаква наређења и нисам имао разлога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нити од било ког другог лица коме би он пренео, у том периоду нисте имали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја да почнем од онога што је окривљени рекао 04. априла ове године пред истражним судијом на страни 12 у претпоследњем, каже истражни судија пита о томе да ли је чуо да је Јашар Бериша убијен, да ли је о томе чуо у Крагујевцу или у Сувој Реци, па окривљени каже у Сувој Реци, па на питање колико после убиства, он каже «после тих дана, мислим тих дана се причало о свему томе, знате то је било једно, ћутало се, није се смело, није се ни причало право да вам кажем, нико од Србина није причао о том случају, нико није причао».

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање да чујемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада то, значи, само без упадица, ја Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас молим немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да чујемо питање, па онда да видимо да ли је потребно реаговати, питање још није било. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, Ваш колега. Питање ви сте значи чули док сте били у Сувој Реци неколико дана после овог 26.-ог шта се десило, па онда кажете «није се смело», на шта сте то мислили, шта се није смело? Ко није смео? Ви нисте смели или људи са којима сте разговарали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на шта се то односило «није се смело»?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим грађани нису смели, нико није причао о томе, то сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све објаснили.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није се оно причало јавно оно, по моме, ја сад дајем то моје мишљење да се није смело јел није се причало о томе, није то мали случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснили сте то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени није јасно, ако је чуо у Сувој Реци да је убијен Јашар Бериша, то значи да је он знао, да је сазнао да се, значи неко је смео, од некога је чуо, а сад шта значи то даље? Јесте Ви нешто истраживали поводом тога па сте, то нам објасните?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам рекао да се коментарисало, није се коментарисао број, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то објаснили.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да се десило у насељу Бериша, али није број, нигде нисам рекао број да сам знао и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. 25.-ог ујутру сте били на састанку у станици полиције, то сте рекли?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, нисам био на састанку него сам отишао код, мислите 25. или 26.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свртели сте?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: 25. Нисам поменуо уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датум није 25.-и, 26.-ог је говорио.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ми смо 26.-ог говорили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте 25.-ог били код?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте били?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па сигурно сам ујутру исто отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја сам чуо да сте Ви рекли.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Извините.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Почињемо од 25.-ог.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро, извињавам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се прича на том да ли је састанак или пијење кафе или свеједно дружење, шта сте причали тог 25.-ог, обзиром да је ноћ пре тога почело бомбардовање?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Коментарисало се шта је сад, шта ћемо сада, где ћемо да идемо, почело је бомбардовање, имаш ти, да ли је теби неко јавио нешто, да ли има опасност по станици и тако те обичајне ствари, значи ништа није конкретно се коментарисало око тога, значи нешто да сад конкретно можда је било, сад не могу да се сетим али уобичајно, значи нисмо имали ни ми нека наређења тада одмах 25.-ог јер то је, ја нити сам добио нека наређења па сад да пренесем некоме нешто, нисам био надлежан да им пренесем уопште пошто су наши шефови у Призрену на колегијуму сигурно тамо се договарали и мењали мишљење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Сутра ујутру 26.-ог поново на истом месту, исто друштво?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Исто друштво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте тада коментарисали? Јел било, јел се десило нешто за тих 24 сата?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Почело је бомбардовање и око тога смо коментарисали, значи око бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је почело бомбардовање?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Почело је бомбардовање државе, око тога, ништа конкретно нисам ја питао јел имате неких информација, јел имате да сте добили неко наређење, ништа, ја не могу да се сетим сад да не причам напамет ја мислим да је почео већ Радојко око размештања станице, око људства, око ових, причали су они, ја нисам, ушао сам, значи ја нисам био на састанку, није то био састанак па сад начелник води састанак, него ја сам ушао информативно код њих јер нисам ни био надлежан да ја присуствујем састанцима са њима јер једино мој начелник је имао право да долази на колегијуме и састанке јавне безбедности, ја нисам имао право да присуствујем, то нити да будем. Значи мој начелник је био задужен да присуствује или да овласти некога ко је био на колегијуму, ја никад нисам био на њиховом колегијуму да присуствујем званично као припадник службе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро ја Вас питам да ли су Вас обавестили да се тог 25.-ог, значи дан раније нешто неуобичајено десило у граду Сува Река?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад вас питам за 27.-ми ујутру, опет исто друштво на истом месту? Дал се уназад 24 сата нешто десило?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја нисам рекао да се 27.-ог уопште нисмо помињали, значи 27.-ог сада кад сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте долазили у полицијску станицу 27.-ог?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја већином ујутру, али се већ сад дал 27.-ог или 28.-ог већ је почело размештање, да су они већ почели да се разместе, сад датум не могу да кажем, то најбоље може Радојко да каже када су они почели да се размештају. Ми смо већ размештени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте мало пре рекли иако су размештени, ви нисте имали контакта са другим полицајцима, ви сте једино имали контакта са командантом и начелником?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Вас ја сад питам значи 27.-ог било где да сте имали контакт на улици, у подруму, у робној кући, било где, да ли су Вас они нешто обавестили да се нешто десило претходног дана?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Командир? Добро.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ако допустите судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте Ви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да чујем, молим вас да видимо.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јавио сам се по одобрењу председника већа. Циљ нам је свима да утврдимо материјалну истину и немам ништа против да се мој брањеник испитује овде 15 дана и 30 дана, али молим вас да водимо рачуна шта питамо, да поштујемо достојанство овог човека, да поштујемо достојанство овог суда и да му не стављамо у уста речи које није изговорио, да не користимо термине у које се не разумемо, између команданта и командира је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја ћу да питам, ја ћу сада да питам окривљеног,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро можда колега нисам схватила тако, могуће да је лапсус неки направљен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сам ја Вас нечим повредио?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисте, нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас нико Вас није спомињао. Не. Команданта. Командант посебних јединица полиције, ја нисам чула то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви једини командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро ви сте сами рекли да нисте имали везе са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте питање, тужиоче конкретно питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад је питање за следећи дан, значи 28.-ог, да ли су Вас обавестили да се нешто десило?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не 27., 28., 29., 30.-ог, значи уопште ме нису обавестили о том случају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нико Вас ништа није обавестио?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није ме обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљно је објаснио да се о томе није говорило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја сад питам.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Хоћу да одговорим тужиоцу само. Ја нисам био надлежан да мене неко информисе о том случају, зато и нико ме није ни информисао сигурно, значи нисам био надлежан и нису имали разлога да ме обавештавају о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно тужилац мисли у тим неким неформалним разговорима, не неко да је надлежан, него у тим разговорима док сте на кафи, да ли се причало о томе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, никад се није поменуло о том случају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ви сазнајете да се нешто десило, да је неко убијен, и сами кажете видели сте неку паљевину?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ја вас питам, да ли сте Ви њих питали људи шта се то десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, рекао је да је то уобичајено било у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ја Вас питам, он је рекао, ево овако тачно, само секунд,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не у Сувој Реци него на ободима града.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је рекао судија овако, «после тога је било уобичајено», али тог дана је први пут видео паљевину, тако да нисте ме добро исправили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није било уобичајено до бомбардовања да се види паљевина, ја сам то тако разумео?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, до бомбардовања није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тог дана први пут видели паљевине?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Сад да Вам кажем, то је почетак овај и првих дана, мислим да је било можда и први дан или, не могу тачно да кажем конкретно, али је то било првих дана када је почело те паљевине да буде на ободима зато што је било тих дана, првих дана, други дан цела Сува Река Албанци су били у кућама својим, значи није напуштено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То вас ја, који је то сада први дан, који је то датум, то први дан кад Ви видите паљевине?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ми говоримо о 26.-ом, значи ја сам видео Албанци су били у кућама својима, значи није напуштено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је то сада први дан, који је то датум, то први дан када ви видите паљевину?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ми говоримо о 26.-ом, значи ја сам видео 26.-ог на ободима зато што је у граду била Сува Река је била пуна са грађанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је било питање да ли сте Ви о томе разговарали са командиром, са било ким, начелником, о томе што сте видели те паљевине? То је питање.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У разговорима можда смо ми причали да има паљевина, нормално у разговорима, да су то дејства која су имале јединице тамо, сада да ли су они имали приликом дејстава дошло до паљевина или шта је се дешавало тамо нити су они мени причали нити сам ја њих питао шта ви радите на подручју томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад пошто Ви познајете тај град и све познајете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Те паљевине, јел познајете куће те које су гореле или шта је то горело?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нешто да вам кажем, паљевине тих ја нисам могао да знам те куће тамо што су иза које су и шта су, види се дим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на ком делу пута је то, мислим у ком делу град?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па то је Рештански део, тај део тамо где су и биле формације, ту где је било и тих дејстава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко ту живи?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Албанци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не. Која породица живи у тим кућама?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ту где сам видео тада кад је било, то нису ако мислите били Беришанци, па имало је можда и тамо и Беришанаца и тамо, не знам сад ко је. Имало је разних породица Албанаца, сад конкретно не могу да вам кажем. Али је почело, значи од тог дана почеле су паљевине, значи сваким даном све више и више, чак и у граду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас разумео да више нисте имали контакта ни са једном прододцом, ни са једним припадником Албанцем?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До оног тренутка кад се појавила сумња да има 10-ак, 12 младића, па да ли су они ОВК или нису ОВК?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад сте обављали тај разговор са Јашаром Халитом?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не са Јашаром него са Халитом Бериша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са Бериша Халитом, да ли сте га тада питали, да ли је он Вама тада можда рекао да је неко од припадника његове породице настрадао?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, није. Јер ја Вам кажем зато што ја нисам знао, ја сам мислио да је то појединачно десило се зато што нисам знао да је тако масовно, да је било масовно ја би га сигурно

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро немојте се понављати, то сте рекли.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте. И сада ми кад смо разговарали, то Халид најбоље може да каже, мислим он је и сведочио у Хагу, ја мислим где, он најбоље може да каже како смо ми и шта смо разговарали. Ја сам разговарао о њему, о његовој породици, о тим људима који су ту десило се, да се чувају да ја не могу ништа да им безбедно гарантујем видите како се дешавају ситуација каква је, око тога као што сам и увек разговара са њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То, малопре сте објаснили, нисте могли да ступите у контакт јер је било ратно стање и више није било контакта. Како сте онда успели са Халитом да ступите у контакт?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када смо те младиће, када са њима када сам контактирао, они су иза станице у једној кући били и ту сам ја контактирао са њима, мислим са њима смо контактирали тада и ја сам чим сам видео њих у разговорима видео сам да су то момци без икаквих по моме нисам видео да ли су интересантни. Један је био, мислим сада да је његов син, да је Халитов син, не могу на руку да вам кажем, и одмах сам рекао кажи Халиту, ја сам мислио да су они сви иза тамо, ја нисам имао података да су они отишли и где су отишли, ја сам мислио иза, кажи оцу сутра

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то сам хтео да Вас питам сада?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Рекао сам му сутра дођи са оцем и он је дошао сутра са оцем и сви су дошли ту испред општине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је требало следеће питање моје да буде. Како нисте приметили да вам фали толико људи у Сувој Реци? Кажете нисте видели да је неко одлазио или?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Знате зато што су, ми смо ишли само у тај део, ја вам објашњавам те улице иза тих кућа тамо су били људи, после неколико дана, значи после пет, шест дана већ је почело да људи иду за Албанију, значи масовно да иду да се крећу колоне према њима. Ко је ишао, шта је ишао ја нисам могао да имам тих информација, да ли је неко ишао, то је био главни пут за Призрен и за границу за Врбницу, тако да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате зашто одлазе? Зашто одлазе људи, одлазе колоне, због чега? Јесте се ту нешто питали, шта се дешава зашто они одлазе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: По информацијама које сам имао ја из службе моје горе то је због безбедносних разлога, била су дејства на терену, људи су одлазили за Албанију, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пре тога било одлазака?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули да је неко, да су нека тела сахрањена у организацији полиције, не знам друштва «Хигијена»?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам касније у тим разговорима чуо сад да ли сам можда и био приликом у станици да је рађен увиђај да су нека лица сахрањивана у Сувој Реци, била је екипа из увиђаја, знам да су долазили, али сад ко је био и шта је био, ја не знам, долазили су ови из Привредног криминала, долазили су ови за увиђај, то су скоро већином иста лица били, долазили су и вершили су увиђај, ја сам се и на то највише мислио да се то радио тај увиђај да су то сахрањивани ти људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било, тај увиђај?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да је било после 26.-ог, после 26.-ог је било, а сад који дан је било то не могу да вам кажем сад конкретно, али знам да је било увиђај, знам да су људи долазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је био тај увиђај, на ком делу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам ја, ја нисам био то старешина, то ови из јавне. Ја знам само да сам видео испред дворишта да долазе, да су долазили, да су се ту крећали људи из Крим технике које сам знао из виђења из Призрена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да сте Ви староседелац тамо, познавалац људи, прилика, да ли је Вас неко питао да препознате евентуално та лица, ко су то ти који су погинули?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нису уопште, нико ме није позивао, они су то радили, то је јавна радила то наша није надлежност уопште никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су ти људи који су погинули?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су ти људи који су погинули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја нисам знао тад док није овај материјал био, значи они су увек говорили приликом дејства са ОВК има погинулих, има тамо радило се увиђај, они су тамо сахрањивали њих, значи ови из.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви обавестили свог претпостављеног у Призрену,

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Рекао сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да су дејствовали неки ОВК па да су сахрањени?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не ја сам рекао да је имало погинулих старешинама, има погинулих, има паљевине, има пљачке, има ово, није безбедно уопште чак и од старешина сам добијао и овако у неформалним разговорима немој да се крећеш видиш дејства, већ три атентата имаш на тебе, чак је

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, чекајте, бркате нам ствари.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ајде, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас сада питам, Ви извештавате свог шефа о дејствима кога против кога? Ко кога напада ту?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ваљда се зна ОВК напада, нападао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви у исти тај кош кажете било је и паљевина и пљачке. Е сад ко пали а ко пљачка?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Пљачкају, зна се ко је пљачкао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Пљачкали су поједини грађани Срби који су били на подручју Суве Реке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сад мени то баш није јасно. Како сад у истом извештају као да се то сада, ови нападају, ови пљачкају?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не видите, после неколико дана, ја не кажем да сам првих дана информисао, значи после неколико дана када су Албанци отишли за Албанију када се један део тај део, остале су продавнице, остале су поједине куће, поједини грађани су обијали те радње, пљачкали, привредни криминал знам да је интервенисао, да су приводили људе који су то радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су власници тих кућа били?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Већ су отишли за Албанију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то Вас ја питам, ако Ви у вашем извештају који је неколико дана после 26.-ог имате то да су нападнуте и паљене и пљачкане куће Албанаца, а не знате да су они отишли, сад нешто ту није у реду?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, ја нисам рекао да нису отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је објаснио да су отишли, да су напустили, да је то колона била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али то је, временски није определио када, овај извештај колико сам схватио је врло близак 26.-ом?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Видите, значи првих дана грађани нису одмах ишли за Албанију, после неколико дана је кренуло колона, значи првих дана, први дан, два, три, сад не могу, није било одмах, људи су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Први дан, два од чега? Од бомбардовања или од 26.-ог?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не од бомбардовања ја кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад су кренуле пљачке?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када су отишли Албанци, нису могли да пљачкају док су били ту Албанци у кућама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је било оно због чега је дошла увиђајна екипа?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: После 26.-ог ја мислим, после 26.-ог, али немојте да ме узмете за реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он тачно када.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко покушао да заустави ту колону, јел неко да спречи и ви сте тамо мештани, то су Вам комшије? Јесте рекли зашто одлазите, останите? Мислим да ли је неко нешто покушао у том смислу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ми нисмо били приликом службе ја нисам био овлашћен нити сам смео некога да зауставим и да идем и да интервенишем, значи то нисам имао задатак и нисам смео, мислим није то било у мојој надлежности. Комшије поједине су комшије заустављали људе, али људи су, почело је видевши са стране шта се, те паљевине, приче разне, људи су се плашили ишли су, да ли је било сад још неких ту ја не улазим у то не знам и не могу да кажем, да ли је неко некога терао и да ли је неко некоме претио, то ја не знам, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате информацију да ли је неко издао наредбу у том смислу да се напусти Сува Река?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја то нисам ту наредбу чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате уопште информацију?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, ја такву наредбу не знам, сад ако је неко има ја такву наредбу нисам чуо. Никад мени начелник то није рекао ил да зна он и да се каже неко да се протерује. Ја знам да су се враћали доста аутобуса иза границе врате их назад, после опет се враћају назад, то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим оперативним неким радом, јесте дошли до тога да ли је неко издао наредбу да Албанци напусте?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Како смо ми могли да знамо у Сувој Реци која је опкољена са свих страна без телефона, без икаквих, ја од мене од мог кажем једино где сам био код начелника у Призрену, нисам добио

такву информацију нити ми је некад неко рекао да неко мора да се протера, али су ишли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја бих само још пар питања да Вам поставим господине Нишавићу. Да ли је у Сувој Реци, рекли сте да је доктор Вуксановић био нешто тамо у ТО?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Можете нам објаснити како је постојала ТО? Шта је то? Шта је то било у Сувој Реци? Да ли су имали какву јединицу Територијалне одбране, неко људство наоружано?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Мислим сада говорим незванично зато што ја нисам био тамо и мислим званично да ја знам сад то, него кажем овако што сам ја дознао, они су Територијална одбрана је била при Сувој Реци, значи то је званична формација. Имали су свој резервни састав који је био на истуреним местима према Ћиновцу, Мушотишту, обеђиво је Српска села значи страже су држали около, али значи тај део према Призрену и према Мушотишту, према Речану, значи тај део где је Српски живаљ. Где је био овамо Албански живаљ они нису били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли Ви сретали те људе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам сретао када су они долазили кући, оно увече, предвече.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како су били обучени?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Они су имали војничке униформе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које су то униформе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Шарене, ове војничке шарене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шарене маскирне или?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Маскирне ове зелене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер имају и оне друге СМБ једнобојне, оне старе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Имали су, па имали су и такве, то је знате имало је и стараца ту, имало је цивилне заштите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесу ли имали каква возила?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Цивилна возила које је било ангажовано.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него камионе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ангажовано од стране народне одбране, имали су ове комбије, камион један, два камиона, требало је да су имали, али не знам, то је територијална народна одбрана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не него да ли знате јесу или нису?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Знате како кад се активира кад се позове резервни састав при народној одбрани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам сигуран да Вас је колегиница питала, односно нисам сигуран да сам ја то добро испратио па немојте замерити ако поновим. Да ли Вам што говори име Велибор Вељковић? Ко је тај човек?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја гледајући ово овде то је био полицајац један, мислим да је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не гледајући ово овде, него да ли Ви знате ко је тај?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Видите ја га знам као полицајца у станици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Сувој Реци?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, никад са њим нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Активни или резервни?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Активни, активни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Активни.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Никад са њим нисам нешто да сам радио или нешто био па да сад знам, знам га ту да је радио административни део тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте имали са њим каквих сукоба или?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не бре, с никим, ја са ниједним.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Било што слично.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, никад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико пре сачињења, рекли сте да сте ову белешку сачинили 21.08.2001. године, колико пре њеног сачињења сте почели да истражујете то?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па тада, можда тај месец, два, тако у том периоду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је био разлог, ако сам ја добро схватио, сазнање да је пуно људи тамо страдало, да то није било оно неколико људи па је обављен и увиђај итд., па Ви рекосте због тога нисте нешто посебно ни водили рачуна о томе, него касније кад сте схватили да је пуно људи страдало, да је страдало пуно више него што сте Ви имали неку представу? Да ли сам Вас добро разумео?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја пошто сам био и даље припадник службе почели су, имали смо контакте, чуо сам се са људима, контакте са њима, да се помиње моје име, а онда је почело да објављују.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко да помиње?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па у оним страним новинама. Ја мислим да су објавили у новинама «Глас Америке», «Слободна Европа», после тога су објавили тих дана наводно око тог случаја и помињали су и моје име.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Спомињали су и Ваше име?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте и моје име. И онда сам кад сам видео шта о чему се ради онда сам почео да видим шта је сад, јел изненадио сам се откуд сад то и онда је то проистекло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Тодоровићу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Председник већа је посветила пажњу тој униформи, мене интересује да ли је он пре рата задужио униформу и наоружање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте задужили пре рата?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Униформу нисам задужио, а наоружање јесам. Наоружање сам имао ја.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Код кога је задужен са наоружањем?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Од Службе државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А униформу када?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Униформу сам узео у ТО-у, један ми дао овако приватно тако рећи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У вези са овом службеном белешком, сад је опет објаснио кад је почео то истраживати.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је свог тадашњег старешину у Крагујевцу у ДБ-у обавестио да ће да врши ту истрагу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте и њему сам предао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је он рекао?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Он је то проследио Београду и после сам ја дао и јавном тужиоцу изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте републичком тужиоцу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, кад је почео да истражује да ли је обавестио свог непосредног старешину у Крагујевцу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, писмено.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли је приликом рада на овом истраживању консултовао Миливоја Савића и овог Јаблановића?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Извините како, нисам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте консултовали?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Миливоја Савића и Јаблановића?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Зашто да га консултујем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте их консултовали у току рада на истраживању?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, па они нису више били са мном ја сам био распоређен.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, да ли сте их нашли у Новом Саду?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, ма не никад нисам ни био тамо.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Поводом ратног стања које је проглашено и поводом бомбардовања да ли је као оперативац ресора Државне безбедности добио неке инструкције? Да ли је уопште Служба државне безбедности тамо у Призрену и Подујеву добила неке посебне инструкције поводом проглашења ратног стања?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, ја нисам добио никакве инструкције.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да је чуо за убиство Јашара Бериша, па да ли је о томе обавестио Савића?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, нисам око имена ја ништа никоме обавештавао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је, за разлику од других људи који су овде говорили, је рекао да је један младић кога је он познавао, полицајац био на том звонику ове цркве, да ли је тачно да је био само један или их је било више?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја то не знам, нисам био присутан и не знам колико их је било.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било та осматрачница на звонику цркве?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас извињавам се судија, опет имамо погрешно тумачење, оптужени је рекао да је у Крагујевцу пронашао једног младића за кога је утврдио да је био на звонику.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Тако је било, а не да је за време. Ево питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте? И на моје питање исто је рекао да је било на звонику.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, али ја сам човека разумео да је био један човек тамо кога је он знао једног младића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тако? Добро смо разумели?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Како, не разумем како да сам знао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали човека који је на звонику?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, познавао сам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам разумео. Не само молим Вас господине Нишавићу, ја сам Вас разумео да сте Ви рекли да сте познавали полицајца, рекли сте дечка који је био на осматрачници, јел тачно?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, јесте познавао сам га.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тамо сте га, јесте га тамо виђали?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Он је из Суве Реке, он је ту.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па јесте ли га виђали на тој осматрачници?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја њега нисам видео на осматрачници, али сам га виђао у току, у Сувој Реци сам га виђао јер он је из Суве Реке човек.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате јели стално било на осматрачници полицајаца?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам нисам обраћао пажњу, то није моја надлежност то је командир знао и они свој распоред дају.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само би се ја надовезала. Ви идете пре подне, ујутру идете у станицу, јел тако?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте долазили у вечерњим сатима некада?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ма не, чим падне мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате јел правило да буде и у току дана неко на осматрачком месту горе на звонику или није правило и у току дана и увече, значи мислим и у једним и у другим сатима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја не знам да је било, обезбеђење је сигурно било око станице и дању и ноћу, а сада да ли је био на звонику и ноћу човек ја то уопште не знам јер нисам никад ни интересовало ме где су му обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дању јел правило или није? Конкретно Вас питам?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Правило је да буде обезбеђења, а сад да ли је ја мислим због стратешког места које се налазило, требало је ту да буде али је било видно толико да су га сигурно и Албанци могли да виде да је ту обезбеђење.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од првих дана бомбардовања, десетак дана значи од 05. марта, од 25. марта до 05. априла, да ли је виђао, да ли уопште рекао је да зна, да ли је виђао посебне јединице, припаднике Посебних јединица полиције у Сувој Реци?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли су то посебне или какве не ја сам видео

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Чегар, Чегар?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја не знам ја сам видео полицајце који нису са нашег подручја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објаснили.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли су они Чегар, дал су ово, оно ја то нисам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте знали шта је то Чегар, јесте чули за тај Чегар?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја нисам припадник Јавне безбедности ја сам био припадник Државне безбедности.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, да ли сте чули за те Чегар?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Чегар је био само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је само, чуо је Чегрови су пролазили, рекао је.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Чегрови, тако су их звали, због надимка радио станице.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих замолила да се вратимо на ово, на крај 98. и почетак 99. године. Према ономе што су опште познате чињенице «Кејдом» престаје са мандатом у октобру 98. године и на основу споразума ОЕБС 2.800 њих долазе и сада нам реците када долази ОЕБС, мисија ОЕБС-а не запослени, који налазе стање, него мисија седиште мисије у Сувој Реци где се налази?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да одговорим. Мисија,

НАТАША КАНДИЋ: А то да водимо рачуна «Кејдом» од октобра не постоји.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, извините, уговор који имате Ви који је приложен стоји лепо када је склопљен уговор са «Кејдомом». «Кејдом» се налазио у хотелу и за Нову годину, значи они су били ту, ја не знам формално, али они су били ту код нас код брата. Ми имамо уговор кад су склопили они. Када је дошла мисија ОЕБС-а у Србији тог дана је, кажем знам брат ме информисао, на преговоре су дошли и једни и други.

НАТАША КАНДИЋ: Када, када?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када је склопљен уговор, ја сада нисам овде.

НАТАША КАНДИЋ: Октобар 98.године?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: 98. значи, јесте, тада када је дошао тада су и ови дошли, да ли је

НАТАША КАНДИЋ: Не, не молим Вас «Кејдом», неки који су радили у мисији «Косово Верифцатион» они прелазе у ОЕБС, али «Кејдом» нема, он престаје са мандатом.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Уговором ми, ми имамо уговор са Американцима, значи има уговор стоји званични уговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел по том уговором стоји тачно од до када су тили ту?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, стоји уговор, уговор је написан на 3 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: После престанка, како су они објаснили мом брату, после престанка њиховог наводно да су повучени и да сада више «Кејдом», тако су њему рекли, ја преносим оно што су људи из мисије рекли, да више немају надлежност да оно више не раде и да се повуку. Иако су они отишли пре тога када су дошли тог дана када се склапао уговор и са «Кејдомом» и са ОЕБС-ом. ОЕБС је отишао већ да се снађе као по целом Косову смештени су по Албанским кућама, а када су изашли из хотела када су отишли онда они више нису дејствовали него су дејствовали под мисијом ОЕБС-а, сигурно да ли су сад они били у њиховом саставу то ја не знам, нисам улазио.

НАТАША КАНДИЋ: Опет није јасно, како кад су изашли из хотела? Ко излази из хотела?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да има уговор.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био у вашем хотелу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: «Кејдом мисија», Американци.

НАТАША КАНДИЋ: До када?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да је било Нову годину су били ту, јер Нову годину су чекали. Само нешто да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте нека он одговори докле су били у њиховом хотелу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јел могу ја да одговорим. Ја знам да смо Нову годину је «Кејдом» официри, значи мисија цела, јер хотел је био затвореног типа, не за друге госте, они су чекали Нову годину у хотелу, значи то има и уговор, стоји. Они су Нову годину чекали у хотелу, значи хотел и мисија ОЕБС-а нема никакве везе, ја желим да Вам објасним тачно, ништа не желим да прикривам и ништа, то ћу и уговором, уговор има у материјалу сигурно, мислим да може суд да нађе уговор.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, али сами кажете да уговор важи на 3 године?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Нити је «Кејдом», нити је ОЕБС нису остали 3 године? То је направљен уговор онако

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нису, али они су изашли и отишли су и како су објаснили брату да је наводно Милошевић прекинуо са њима уговор са Американцима, да ће сада ОЕБС да то ради и они су долазили јер су ти гости из ОЕБС-а и даље долазили ти сви који су били, они су долазили поново у хотелу, прали су возила, имали су радионица је остала ту исто, значи они су и даље били гости хотела, из ОЕБС-а су

долазили исто само што није био смештен као пре што је био, али је са разлогом што су отишли што су напустили мисију. Ми никад нисмо склапали уговор нити са ОЕБС-ом, значи никад ми нисмо са ОЕБС-ом ништа имали. Хотел «Бос» никад није,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте одговорили. Идемо следеће питање.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у Вашој надлежности било прикупљање података о раду мисије, оне мислим које је седиште у Сувој Реци?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Немојте о томе да ме питате.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли можете да нам кажете, та Америчка мисија, ти официри, да ли они остају у оквиру ОЕБС-а?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Они, ја мислим да ли је неко, сад не могу тачно да кажем један, два да ли су остали или нису остали, али су већином Енглези држали после тога, овде су били Американци, сада да ли је неко од њих један, два, ја нисам имао никакав контакт.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ти који су били код Вас у хотелу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па јесу, али ја сам знате припадник службе, а и они исто радили, нисам ја баш хтео да идем да покварим брату баш посао и да будем стално у хотелу и да пратим тај део. Брат је радио свој део, свој посао, издржавао породицу, ја нисам ишао да сад, јер мислите да сад један припадник службе улази у седиште а знате која је мисија била и шта је било и ко је држао то.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам када ти официри одлазе из Вашег хотела?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи после, 99. године, сад јануар-фебруар, немојте да ме узмете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чега се сећате?

НАТАША КАНДИЋ: У то време где се налази седиште мисије ОЕБС-а у Сувој Реци?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја не знам где, али онис у сигурно негде били, а где су били незнам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко из Вше породице радио у мисији ОЕБС-а у Сувој Реци?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када су били у хотелу радили су, они су запослили као обезбеђење, као портири, били су сви, био је мој најмлађи брат је радио тамо и онда је и тамо радио као обезбеђење или шта.

НАТАША КАНДИЋ: Када је радио?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да је радио док је било мисија, док се није повукла.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи ако седиште мисије ОЕБС-а је било у насељу Бериша, у кући Бериша, да је Ваш брат радио и у седишту тамо у тој кући?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да, нисмо имали ми никаквих проблема, ништа са никим није имало разлога.

НАТАША КАНДИЋ: Јуче, прекјуче смо били у прилици овде да чујемо да сте Ви пријавили присуство неких локатора у насељу Бериша, у просторијама и кући тамо где је било седиште?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам ја рекао да има, него су првог дана у разговорима сигурно са командиром, нагласио сам да обратите пажњу да ли има локатора, јер се званично знало да су постављали ради бомбардовања због станице милиције, да нема негде локатор, да нема шта и они су знали да има нађете неким материјала, података, тако нешто да ме обавесте да ме информишу око тога, јер то је мој био посао, јер пошто нисам могао никакве контакте да имам са ништа, значи то им је било, не конкретно идите, радите, убујајте, претресајте и тако нешто, него локатори зна се то по целој Србији где су постављали и како се постављало. Нагласио сам да обрете пажњу да када раде да не нађу случајно неки локатор.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Извилите, ми смо овде чули да сте Ви пријавили присуство локатора у седишту мисије, значи у кући Бериша? Из тога смо закључили да знате где је седиште.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам ја могао да пријавим да има локатора јер нисам знао, нисам могао да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, господин Репановић је рекао да сте Ви обавестили да у кући где је седиште мисије ОЕБС-а да се налазе локатори?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, можда је он то тако разумео, али ја сам рекао да се погледају да ли има локатора, јер ја нисам знао да има локатор, таман посла откуд сам ја знао да има локатора.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, тражили сте претрес или предложили сте претрес?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, не претрес.

НАТАША КАНДИЋ: Претрес да.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам предложио ја претрес јер ја нисам имао налог за претрес. Ја сам рекао када прегледате обратите пажњу да не буде, да не нађете локаторе. Они су радили своје надлежности, своје претресе, свој рад и тада су обрађали пажњу на те локаторе, јер ја нисам имао директну информацију има ту и ту локатор. Сигурно из безбедносних разлога ми смо знали да је кућа, да је био ту ОЕБС смештен јер то је 20-30, 100 метара, не знам колико је далеко од станице милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овим путем Вам и предочавам исказ опт. Репановића где је искључиво тврдио да сте Ви обавестили да се у кући ОЕБС-а налази локатор и да су након тога?

НАТАША КАНДИЋ: У насељу Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У насељу Бериша?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Можда је он тако схватио, али он је сигурно када сам ја рекао да погледа да ли има локатора, јер нисам знао ја конкретно ја да има, јер нисам имао информацију да је неко поставио, јер није био мој сарадник човек у породици Бериша да ми каже ови су изашли оставили су локаторе, мислим, није могло да се зна?

НАТАША КАНДИЋ: Такође опт. Репановић нам је рекао да је, не знам заплењен неки ЦД, узети су неки материјали и да је то све предато Државној безбедности?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Можда је дато, сад не могу да се сетим тачно, ако је предато ја сам све што се налазило на терену, ако се нађе тако нешто ја сам то носио у Призрен и предавао и то је предато све у Призрен.

НАТАША КАНДИЋ: Али не можете да се сетите?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Сад не могу да се сетим право да Вам кажем, мислим да говорим истину не да буде да сад измишљам нешто, не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Кажите нам молим Вас да ли сте Ви некога током службе из породица Бериша, ових више породица, не само тада у том периоду пред бомбардовање 98. или раније, да ли сте некога позивали на информативни разговор, саслушавали и имали неки непосредни контакт на службено?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја никакав негативни контакт са ни једним чланом Бериша нисам имао, али да ли сам у току службе од 85. па до дана бомбардовања, породица Бериша је пола Суве Реке. Са Халитом Беришом сам и раније јер он је био председник па је после напустио, илегална власт и школство, било је и поводом школства, поводом овога ја сам обављао разговоре, разговарао сам са људима.

НАТАША КАНДИЋ: Можете да нам наведете некога од њих? Да ли сте нпр.кажете да сте са Хаљитом разговарали, са тим његовим сином и младићима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте можда са Фатоном Бериша разговарали? Да ли сте га позивали на информативни разговор?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: За време рата и за време овога сигурно са никим.

НАТАША КАНДИЋ: Пре, пре? Рекли сте да за време рата никога нисте осим Хаљита.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па не знам, сад руку на срце не могу да се сетим кога сам све, ја сам имао ту људи водио то од 85. године радим ту, не могу сад конкретно да кажем, био је Фатон, био је овај, био је онај, значи не могу да се сетим конкретно именом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно чега се сећате.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само чега се сећате.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу конкретно да кажем, не кажем ни да ни не, јер не знам, а обављао сам разговоре.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било примера да се неке одузме неки део имовине, задржи привремено? Аутомобил? Приколица, нешто? Да ли је Државна безбедност или Јавна безбедност?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја нисам. Ми то нисмо радили. Можда Јавна безбедност ако су фалсификована возила, ако је ово, то ми нисмо радили, ми смо радили само зна се шта је Државна безбедност шта је радила. Ми нисам имали контакт са тим делатностима да радимо, јер није имало разлог да то радимо, то је радила Јавна безбедност. Ако буде неких података интересантних за службу онда је служба се укључивала после тога.

НАТАША КАНДИЋ: Ви као Државна безбедност ако позовете некога на информативни разговор, нисте могли да из разних разлога, не знам неке задржите аутомобил?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: А што би ми задржавали аутомобил.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Онда, рекли сте нам да сте исте вечери када је дошао у Занатски, добро, шта Ви знате уопште знате, пошто нам је опт. Репановић говорио о том претресу, да ли знате уопште да је извршен претрес у кућама Бериша? Од кога је извршен претрес? Да ли нешто о томе знате? Да ли је неко тада малтретиран, нешто?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам, мени то они нису уопште, јер ја нисам имао контакт са њиховим, то су они радили ја нисам имао контакта око тога.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ако сте им нешто сугерисали да, на шта да обрате пажњу приликом претреса, како то да после тога нисте питали шта је?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам контакте имао само са командиром и са начелником, нисам имао контакте са полицајцима који су били, који су ишли. Они су, старешина њихов је требао да са њима има контакт и они су њему рапортирали, да ли је било или није било, али није била никаква притужба да је дошла код мене и да каже неко види

јер нису ни имали шта и да су, ја нисам сазнао, нисам ни чуо да је неко дошао код начелника да се жали на рад службе. Ја не знам, а код мене није ни имао разлог да дође, пошто нисам надлежан, ми смо радили у Државној безбедности, тако да они нису имали контакт никакав самном.
НАТАША КАНДИЋ: Реците нам да ли у том Вашем истраживању, да ли се Фатон, Неџмедин, Бујар, да ли је то њихово убиство припада истом догађају у Занатском центру или?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам рекао ја шта сам, то су почетна сазнања које су рекли, које су мени дали, ја сам после тога пребачен из службе, значи нисам више био припадник службе и више нисам истраживао тај део јер нисам био припадник службе. Две године сам био нераспоређен и онда нисам имао виша никакав, нисам могао да продужим да то радим, значи прекинуто, две године кући, тек после две године поново сам позван у Јавној да радим.

НАТАША КАНДИЋ: Али сте рекли да сте од неких грађана па онда прецизније од неких Рома чула тог дана 26.-ог да се догодило то убиство? Па да ли су Вам рекли, пошто Ви познајете све те Беришанце ко су убијени?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, тад они нису, они су говорили да је било у насељу Бериша, а нико није говорио, сад да ли они нису смели да причају, да ли је неко њима рекао или шта, ја не знам. Они нису коментарисали ко је убијен, шта је убијен тада. Мени нису, сад можда су пред неким другим, али испред мене нису коментарисали.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога би могли да се плаше да кажу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја то не знам, сад да ли су могли да се плаше, кога су се плашили они, то најбоље.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте поменули да је ових 10, 15 локалних полицајаца који нису ишли на положаје да су они ишли у увиђаје? Шта то значи да су ишли у увиђаје?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Када се деси или убиство или пљачка или крађа или паљевина, они су требали да иду на увиђај, долазила је јер у Сувој Реци је био само један крим техничар знам, а екипа из увиђаја је долазила из Призрена и онда су са њима командир је сигурно дао обезбеђење да ти људи иду пошто је свуда, нигде није било сигурно, јер свуда је могао неко да приђе главној улици, да запуца и да бежи као што сам и ја кад сам рањен мене су у центру града на главној улици ранили, дошли су ту на брзину ранили ме и побегли у суседне улице и никад нико није ухваћен и нико се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да крим техничар из Суве Реке је у тој екипи и он је члан те екипе?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте, јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Ко ме онда иде извештај о увиђају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате уопште?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да увиђај ради Призрен и они пишу извештај, значи у Призрену тај који пошаље, начелник из Призрена пошаље екипу, они праве увиђај, они имају скице, они сликају, они све раде, а сада да ли овај крим техничар из Суве Реке даје извештај у Сувој Реци, ја то не знам јер није у мојој надлежности и не знам уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате сазнање да ли тај извештај из Призрена, будући да се односи на догађај у Сувој Реци треба да буде званично предат командиру или начелнику?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да је редовно, да је редован процес то би требало и да се пише и то кривична пријава и све како иде тај редивни поступак, али за време рата ја сад не знам како су они то радили.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате сазнања, да ли је могуће да се врши увиђај у Сувој Реци а да о томе ништа, да о догађају којим поводом се врши увиђај да командир или начелник или помоћник командира не знају ништа? Или Ви као из?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја нисам могао да знам зато што то моји нису радници и нисам радио са њима и ја нисам знао. А сада командир да ли је знао, ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ту су сад већ претпоставке, да ли је могао да зна, да ли командир зна. Дајте конкретно.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам да ли Ви кад сте одлазили тамо у Призрен и у Државну безбедност, да ли је било разговора о томе шта се догађало на Рештанском путу? Ништа?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ништа, нико није коментарисао тај догађај, нико није причао о том догађају, нико никад.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли сте Ви, у Вашем када сте почели да прикупљате податке, дошли можда до података о томе, ја сам нпр. чула ту једну причу да је читав тај догађај у пицерији покушан да се представи као НАТО бомбардовање, будући да су бомбе бачене?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не то нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: И да је у полицијској станици да се радило на том да се прикаже тако?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја то нисам чуо и то никад, први пут сад чујем ту информацију.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Одбрана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Члан већа тражи паузу 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, седите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана питања, изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Моје питање оптуженом би било да нам прецизније одреди временску дистанцу, помињао је овде атентате које је имао, па мало да нам са временског аспекта у односу на почетак бомбардовања и на критични догађај да каже, кад су ти атентати били, на годину? На пре пет година? На пре пет месеци? Ако не може да се сети датума, онда бар нешто мало ближе? И ко је био извођач тих атентата? Да ли се ради о приватном обрачуну или у вези нечег другог и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Атентати су се дешавали годину дана пре у току годину дана значи пре почетка бомбардовања, три атентата су била, ја са никим нисам имао приватно ништа, иначе извођење атентата се дешавало и то два пута се десило у насељу Широко код хотела где сам ја био праћен када сам ушао први пут у хотелу у соби где сам ушао лице ме је пратило, видело се где сам ја, после 10 минута игром случаја моје среће ја сам изашао, изгледа да они нису приметили да сам ја изашао, рафалном паљбом аутоматским наоружањима су изрешетали комплетно место где сам ја био, после неколико месеци исто у вечерњим сатима био сам исто праћен од њихове службе те коју су они имали видели су да сам ушао у објекат, мислили су да сам остао јел нису изгледа приметили кад сам ја изашао јел сам увек мењао кола и такорећи ишао тајно у вечерњим часовима око 12 сати, са зољама су гађали просторију где сам се ја налазио и две просторије околу они су тотално уништили са зољама. О томе је обавештемна Јавна. Након тога изгледа су решили како се коментарисало да ме убију око 12 часова, негде тако је било ја мислим око подне или ту, ја сам колима дошао у центру града до једне трафике да би нешто узео, како сам био у колима они су дошли другим колима и њих двојица са 60 метака у мене у кола, ја сам успео да изађем, тада сам рањен, поред мене убијен је и лице које је радило у трафици и тада они су се удаљили у непознатом правцу исто у тим улицама о којима сада причам, које такорећи ми нисмо контролисали задњих годину дана до бомбардовања јел само са јаким снагама се ту ишло, значи никад се није ишло кроз Суву Реку бочним улицама није ишла полиција.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Моје питање везано за те атентате и одмах прелазим на другу серију питања, да ли су обављени увиђаји од стане

надлежних служби и ко је те увиђаје обавио, да ли је то негде уписано, постоје ли писани трагови о свим тим атентатима?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Увиђај су радили Јавна безбедноост је радила за сва три увиђаја, за сва три атентата рађени су увиђаји, а трећи атентат је објављен и преко јавног информисања «Слободна Европа», «Глас Америке» и сви су објавили за трећи атентат када сам био тешко рањен, а увиђај су сви радили.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Идемо сада на другу серију питања. Опт. Нишавићу из истраге, из свега овога ради чега се ви налазите у притвору провејава једна идеја и оптужба тражи мотив у некаквим, везује тај мотив за Вашу имовину, за имовину Вас и Ваше браће, за прелазак те мисије, па се мешају једна и друга мисија, то није ни битно, али сматрам да је потребно да појасните већу, да појасните браниоцима, да појасните присутној јавности шта заправо имају од имовине браћа Нишавићи, шта је од тога Ваше? Шта је од тога њихово? Да ли има нешто заједничко? Где Ви живите? Где Ви станујете? Да ли живите са браћом? Да ли свако има свој стан? Шта, како? Да једном дефинитивно расправимо чије је шта и ако има мотиви око тога да знамо где да се траже мотиви? Или ако има простора за одбрану где да се тражи одбрана? Изволите.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја на моје лично имам стан у Сувој Реци који сам добио од службе, иначе друга имовина је власништво мог брата Милована, имовина је доста велика и то ми имамо, брат мој значи породица хотел који је око 3 000 м2 високе категорије, зато су га и Американци узели. Имамо и други објекат технички преглед са полигонима ауто-школе, са ресторанима. Имали смо нашу продавницу ауто-делова, имали смо канцеларије где је била ауто-школа и где је тај комплекс, значи то је та имовина коју смо ми на крају када смо се повукли која је сва остала коју смо само закључали.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Полако, о томе ћемо после да причамо. Објасните овим људима овде у овој судници, онима који Вам суде и осталима, ту имовину када сте стекли? Да ли је то имовина стечена током рата, ако сам ја Вас добро разумео Ви под ратом подразумевате крај 98. и почетак 99. године, молим Вас исправите ме ако грешим?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Имовину коју смо ми почели смо 91. године смо почели, имали смо регистровану фирму, мој брат је имао регистровану фирму, значи 91. године и то имовина је стечена радом коју сви знају, цела јавност на подручју Суве Реке са отварањем ауто-школе коју смо имали и коју смо имали продавницу. У тој фирми је било запошљено преко 90 радника, од тих 90,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам да Вас прекинем, нећемо сад овде о имовини.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Веома је важно судија, схватићете у ком правцу иде моје питање. Ко након Вашег измештања са Косова, ко користи ту имовину?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Користе Албанци који су уселили који сада раде и технички преглед и хотел.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Где су ти људи били који су у Вашем стану и у Вашем хотелу, где су они били у току ратних дејстава?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: По подацима које сада ја незванично имам то су људи који су били припадници ОВК, на руководећим местима.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: На руководећим формацијама?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Један је сада и помоћник или заменик министра за полицију.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Министра унутрашњих послова. Добро. Сада ћемо мало да се вратимо на овај догађај, везано за овај догађај, молим Вас правно нећу да Вас питам, јер то сви траба да знамо и мора да знамо, онај који не зна мора да зна. Фактички ме интересује да ли сте Ви могли да наредите и да издате наређење било ком припаднику Јавне безбедности?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Сигурно да нисам могао јер по правилима службе, служба јавне и служба државне безбедности је само једно министарство, а службе су различите и руководства различита.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте имали ауторитет да наредите и да Вас послушају? Помињали сте да је тај Бобек Вуксановић имао ауторитет и да су га људи слушали иако по закону нису морали да га слушају, да ли сте Ви имали такав ауторитет као Вуксановић?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Можете ли да нам појасните, да ли сте и да кажете да се изјасните, од првог дана избијања оружаних сукоба, а нарочито од првог дана напада НАТО алијансе па до оног последњег дана док сте изашли са територије Косова и Метохије, да ли сте макар једном употребили оружје?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Никад.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте учествовали у било каквој оружаном акцији макар у функцији посматрача?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Никад.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли сте Ви познавали извесног Саву Јовановића полицајца?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесте.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Колико сте често били у друштву са њим?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисмо имали ми неки однос добар.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли сте знали можда Марјана Краснићија?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Знао сам.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Какву информацију имате о том човеку?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Информације које и сад човек ради при полицији њиховој сада доле, човек који је био бивши полицајац и који је изгледа сво време мене пратио и који је радио за њих, ако и не стоји иза атентата који тих пратњи, ако није чак и учествовао у том, ја не знам те податке, али из података које сам добио касније и овде које сам видео, а видео сам да сам био под његовом пратњом и да човек с њим никад нисам имао никакав лош контакт, али знам да је и његов син био припадник ОВК.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ви сте данас рекли да сте нешто писали о Абдулаху Ешљанију, јел тако?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, то је та службена белешка.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли можемо да знамо можда садржину те белешке?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам рекао ту садржину, значи писало се о сазнањима које сам добио од Новице Ђорђевића.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: За Абдулаха Ешљанија?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А нисте нешто посебно њега, није он био предмет обраде можда?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Како мислите предмет обраде?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је он био предмет обраде, тј. да ли је он био информативно занимљив за Вас?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, ја нисам уопште.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Где сте обављали разговор са господином Ђорђевићем на основу чијег извештаја, исказа сте ви саставили овај извештај, на ком месту?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У Крагујевцу, у контактима где је он био.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: На ком месту баш конкретно? Да ли је то била кућа, нека кафана или службене просторије?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја, два, три пут сам се са њим виђао, право да Вам конкретно где је било, али ја мислим доле где је аутобуска станица где су они живели, доле у том прихватном центру, ја сам обилазио, пошто сам радио при центру РДБ Крагујевац и обилазио сам сва наша расељена лица и радио на скупљању података на терену доле и тако.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: И последње питање, јел то био службени разговор или разговор приватне садржине?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам почео разговор јер сам увек 24 сата био припадник службе, значи све што разговарам ја користим за службу, а сад.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А како сте то њему представили? Како службени разговор или?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не он не зна то да ли сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја ћу Вас питати нешто у вези ове службене белешке за шта Вас је већ судско веће подоста питало и ови сад претходни браниоци, поред господина Ђорђевића да ли сте још од некога прикупљали информације и податке који су саставни део ове белешке?

ОПТ. НИШАВИЋ МИЛОРАД: Нисам ја конкретно, од њега сам добио то конкретно што сам добио, а он неког другог још ниам добио, ту сам ставио да би можда могло да да још неко податке, па сам навео још нека имена, али са њима нисам обављао разговор.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Из списка проистичу још 2 имена Милојевић Небојша-Нешко и Мирко Крстић?

ОПТ. НИШАВИЋ МИЛОРАД: Да али ја нисам са њима обављао разговоре поводом тога него сам у разговору је Ђорђевић рекао да је и Милојевић Небојша био са њим.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Значи само од Ђорђевић Новице прикупљате податке?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Добро, шта Вам је конкретно рекао Ђорђевић у вези Зорана Петковића пошто је он саставни део ове белешке?

ОПТ. НИШАВИЋ МИЛОРАД: У разговору када смо причали ми помињао је он, али ни он није изгледа знао конкретно шта је тада када је рекао да је, да ли је он сад ту помешао да је Петковића видео на бензинској пумпи после или га је ту укључио ја сам ту навео, а сада изгледа.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: То је врло важно зато што је Ђорђевић Новица саслушан у својству сведока, саслушао га је и Јавни тужилац у законској форми и он то ни једног тренутка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо предочавати сада.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Не, не ја кажем сада да је како важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо сад у овој фази поступка предочавати.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: У службеној белешци стоји једна врло тешка оптужба у вези лила које ја браним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас у овој фази не можемо предочавати, нисмо саслушали.

ОПТ. НИШАВИЋ МИЛОРАД: Ја сам рекао службена белешка да је непроверена.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ја не предочавам, окривљеном су на располагању комплетни списи предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочавате чим сте изјавили то и то је.

ОПТ. НИШАВИЋ МИЛОРАД: Непроверена белешка, ја сам рекао ја нисам имао могућности да то проверим и да утврдим тачно.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Значи ова информација која је у службеној белешци је непроверена.

ОПТ. НИШАВИЋ МИЛОРАД: Непроверена, ја нисам имао могућности да проверим то.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Хвала ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел познајете Милојевић Небојшу?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нешу, да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте њега виђали после рата?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам се једном са њим, ја мислим у Крагујевцу да смо се видели у неком ресторану да је он свирао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел још неко са био са Вама тамо?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу да се сетим то да Вам кажем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел био Ђорђевић Новица тад савама тамо?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам да ли је наишао, да ли је дошао. Можда је наишао, можда није, не знам, не могу да се сетим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Реците ми када сте састављали ту? Шта да не питамо на околности белешке док се не прочита?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе само ова његова сазнања нећемо предочавати.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, добро нећу онда. Реците ми сем овог задњег периода Вашег рада кад сте били у јавној безбедности, јесте некад радили у јавној безбедности раније?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Радио сам од 79. до 81.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел знате шта су послови полиције у ОУП-у?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам био обичан полицајац приправник, колико сам учио у школи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, значи знате. Јел знате ових других полицијских снага који је задатак?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам ја то, није то моје.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Овде сте нешто помињали неке јединице шта су радиле, како су радиле, шта су њихови задаци.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Где сам помињао?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: У данашњем исказу.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам шта конкретно?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: У почетку рата које сте јединице гледали шта су радиле те јединице?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам рекао да сам видео јединице када су долазили и да су пролазили, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што је видео, само што је видео.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли је то њихова надлежност или који је њихов посао ја о томе не знам и не могу да кажем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел не знате? Значи не знате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па не знам ја јер ја нисам у њиховим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро. Јел знате које су се јединице налазиле у граду?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то питање, детаљно је објаснио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Кажете да сте контактирали са неким људима у вези овог случаја који се десио у Сувој Реци за време рата, а након рата? Који су то људи?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Како мислите са којим људима сам контактирао? Па ја сам рекао са ким сам контактирао, написао сам ту блешку.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, мимо ове тројице, односно ове двојице?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Грађани које сам ја виђао са њима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Каже у контакту са људима, дошао сам до сазнања у вези овог случаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, то су људи који су дошли, који су избеглице, који су у Крагујевцу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, ја питам који су то људи?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То су избегли људи који су дошли наши са Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По имену и презимену?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, јесу Срби или?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Срби, Срби.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи од Срба сте 2001.?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, јел Албанце нисам могао, они нису долазили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја само једно питање имам, мало пре је окривљени рекао када, баш на Ваше питање, да ли познаје Рамиза

Папића и шта је био његов посао у полицији, тачније шта је био задатак, он је рекао лепо да је он био возач и да му је то било једино задужење. Само ако може да окривљени предочи суду шта је возио и где је од прилике био реон тих његових возачких активности?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Реон који је држао ја то неznam конкретно, али сам га виђао да одлази, да носи храну на овим положајима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте објаснили. Које возило возио?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па возио је и онај тај Руску ту ГАЗ-ику и он је био возач, могао је да вози које хоћете возило.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Знам, то сте објаснили, него само шта возио је храну?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Које возило имало је ту, значи које му каже комадир он вози јер био је возач.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, ништа само то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија. Господине Нишавићу да ли је било регистровано присуство страних обавештајних служби на подручју Суве Реке?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па сигурно чим је ОЕБС и ови који су били они су, један део је службе сигурно био али ко и шта на то ја не могу сада.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је било регистровано присуство више страних обавештајних служби?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је исто, било је служби, ми смо пратили,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су све претпоставке, рекао је да не зна, претпоставља.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не то нису претпоставке судија, молим Вас. Дозволите да објасним у опису радног места окривљеног је обавештајно, контраобавештајно екстремистичко деловање, то он ради по закону. Е сад део тих активности је службена тајна, али глобална основна питања ни у једном случају не могу да буду службена тајна и пошто се ради о заиста најкомпетентнијем сведоку за сада ја бих Вас замолио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли сте дошли до тог сазнања ли не знате?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ми знамо да су службе биле преко ових мисија да су били на терену, али нисмо извршили ни једно хапшење тих официра или тако, значи, али су већином.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Њихово присуство је значи било регистровано?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па да, како да не.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Какви су били њихови планови, тих обавештајних служби? Да ли су њихови планови били усмерени на повећању напетости између српског? Молим Вас судија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, судија извините. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прво, били планови, откуд знамо да су били планови и да ли су ти планови за које не знамо да ли су били усмерени на нешто, какво је то питање.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас, могу ли да поставим питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас није завршио питање, па да видимо шта у ком смеру иде.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су њихови планови били на повећању подела између српског и албанског становништва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он то не зна, он је рекао да то не зна.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Није то рекао судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, он је рекао да претпоставља да су били, чим су биле те мисије, да је и било, е сада да ли је он имао увида у те планове, молим Вас.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да, да они су имали неких сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви имате увида у њихове планове?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нисам ја имао увид у планове њихове, али делатност њихова је била међу Албанцима већином су се кретали тамо и са њима су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Са њима су имали контакте, мислим са овима. Шта су имали ја не могу да кажем сад нисам видео планове и нисам улазио, где је срећа да сам био.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су ти контакти били усмерени на повећање непријатељства између Срба и Албанаца на том подручју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате, не можемо тако да ли су априори, него да ли зна?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сад то не знам, али је дошло по доласку мисије ОЕБС-а на терену дошло је до још вишег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само мало да појасните због чега то питање, мислим стварно, мало нам појасните?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У реду, објаснио је да су евидентни.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Евидентно је порастао рад активности ОВК на терену.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро то је. Да ли су снаге ОВК деловале у униформи и у цивилу и да ли су снаге ОВК биле под контролом страних обавештајних служби?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли су били под страном, ја то не могу да кажем, али да су били у униформама и у цивилу, значи ишли су и тако и тако, већином у униформама и у црним униформама су ишли већином. то је било.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте имали податке о томе да су водећи људи ОВК били директно повезани са албанском обавештајном службом?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Јесам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Колико је пре рата било регистровано лица који су се водили као екстремисти?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То не знам, тај број не знам тачан.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли се ради о већем броју лица?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Било је доста.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су на овом подручју харале и наоружане албанске банде?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Они су сви радили под изговором да су припадници ОВК, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком подручју?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: На подручју на коме је радио и за које је био задужен опт. Нишавић?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Они су сви радили под покровитељством ОВК, а чланови тих ОВК већином су били доста је било у почетку људи и почетак је био, све су већином били из криминалне делатности.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Да ли су они вршили убиства, пљачке и паљења имовине становништва Српске националности?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Они су сваког Србина којег су зауставили, они су киднаповали и убијали а претходно су прво ликвидирали веома велики број Албанаца који су били сарадници службе или који су радили у полицији, њих су прво убили или раднике који су радили у државним институцијама а онда су после убили и доста велики број Срба или полицајаца које су заробили или убили.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је њихово то офанзивно дејство били присутно и у самог граду Сува Река?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: А и у Сувој Реци није било сигурно кад сам ја у центру града био рањен, а ван града сигурно да нико није смео да иде без полицијске пратње или, посебно релација Призрен-Приштина,

где је Дуље било такорећи затворено и где је било њихово подручје и где су киднаповали више чланова Срба из Суве Реке и који се и дан данас воде као нестали а ја мислим да су и у Хашком трибуналу зашта је Фатмир Лимај ослобођен, који је деловао и који је био главни на подручју суворечке општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питање?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Још једно питање. Да ли су они деловали самообавештајно или су деловали и оружаном?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ко, мислите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ове наоружане банде?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Наоружано.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Јасно, значи прикупљали су обавештајне информације и изводили су непосредна оружана дејства, јел тако?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Изводили су оружана дејства.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Да ли је у занатском центру било седиште неке албанске политичке партије?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Где, у.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У занатском центру, ово које је предмет?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да је ЛДК, раније био ту, пре рата, ту су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време рата?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па за време није то ништа функционисало, није радило, то је било под, близу станице тако да није било.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас, ако су до рата били, сасвим је логично да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте логично, одговорио је, за време рата, после рата не. Његов одговор је тај, а не логично молим Вас.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, молим Вас. После рата не, добро. Идемо даље, да ли је у просторијама те политичке партије и у близини тих просторија пронађена нека количина ватреног оружја?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам ја то. Не знам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Да ли је на том подручју пронађен неки локатор и неки сателитски телефон?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У занатском центру ја мислим да није, не сећам се.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: А у околини?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја мислим да не, него доле у центру, у центру где је био премештен штаб наше јединице, где је станица била доле.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ту је пронађен?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, сателитски.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Телефон?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ви спадате у искусне безбедњаке, толико година сте радили у служби, поготову сте радили на Косову, које је лице у том тренутку било оспособљено да користи тај телефон и да се бави таквим активностима. Да ли су то радили врхунско обучени професионалци?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па сигурно да су људи који, припадници ОЕБС-а који су били на терену, сигурно су те људе обучавали и оставили им те телефоне, јер, сад да ли је сигурно ја сто посто не могу, нисам видео или учествовао, али претпоставка је да је то.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Значи ли то да је неки добар обавештајац био у близини ако.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То не знам, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Разумем. Да ли је могуће да је овај догађај инсценирала нека страна обавештајна служба како би за све ово оптужила Србе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако. Немојте тако питање молим Вас.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Још једно питање судија, да ли је овај информатор, у Вашем послу се зове информатор, овај који Вам је дао ову информацију о службеној белешци коју сте сачинили 2004.године, поуздан информатор или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Вам је објаснио и да ли сте га питали, како је препознао Слађана Чукарића?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па нисам, то су била почетка сазнања које сам ја дао, тако да после тога кад сам ово скинут, ја сам се, право да Вам кажем разочарао у службу, зашто сам одједном иако сам, овај, никад нисам био кажњаван увек сам био такорећи доле, од једном сам скинут, ја сам осетио то увређено и више нисам око тога ништа хтео, ето тако је остало.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Значи ли то да се ради о непоузданом информатору како Ви службено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, рекао је, проверено.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су и Срби бежали почетком овог рата од бомбардовања и од самог рата?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па и Срби су поједини одлазили у, посебно на подручјима где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је, и на то је питање, ја сам питала, и то је одговорио да су ишли, да су бежали и у колонама били, све је то објаснио.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да, да, али није објаснио да су и Срби бежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и то је рекао.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Имао бих још једно питање. Да ли сте контактирали са капетаном Драганом Карлеушом?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, никад, не знам тог човека никад се нисам видео са њим.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Оптужени изволите, јел имате питања. Господине Митровићу, немате, да ли Ви имате питање, немате, да ли Ви имате. Питања нема. Имате још нешто да изјавите у Вашу одбрану?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па ја ништа, ја сам кажем изнео оно, моје податке једино очекујем сада када буду сведоци које ће тужилаштво да прикаже да ми се омогући да могу да испитујем те сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете то је Ваше право, Ви ћете пратити пажњиво тог главног претреса, имате право да постављате питања саоптуженима, сведоцима, то је Ваше право.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: И да замолим још једном тужиоца да са сведоцима заиста, праве сведоке, људе за истину, јер је овде и циљ да се утврди права истина и да заиста невин човек не мора да седи овде, још једном желим да породици Бериши још једном кажем, значи, сво моје саучешће да заиста нисам био, јер не желим да изгубим њихово пријатељство које сам имао пре рата и да останем непријатељ са њима. Они ме знају, знају моју породицу, да никад, никад ово нисам урадио и да још једном кажем, заиста. А ово ћу сигурно доказати са Вама, јер сигурно имам поверење и у Вас и да ћете реално да донесете одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите. Изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја имам један процесну, један предлог да се изведе једна процесна радња, да се Ви, нека суд одреди да ли да то буде суочење или да се поново Репановић изјасни око оног локатора, јер ако сам ја добро пратио главни претрес, Репановић је изјавио, информацију нам је дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, децидирано.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: И Нишавић и рекао је претресите, има тамо локатор, до чим окривљени Нишавић данас тај моменат приказује другачије, ја бих молио суд да ту дилему у овој фази, сматрам да је она најпогоднија разјасни овде пре него се разиђемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви предлагете суочење, јел тако?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми сви подржавамо паметне предлоге и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Репановићу, хоћете устати, хоћете се окренути лицем у лице према господину Нишавићу, чули сте, прокоментаришите?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Господин Нишавић је мени пренео да има податак да постоји локатор у тој кући, ништа друго посебно није мени говорио ни наређивао, само ми је пренео да има податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавестио ме је.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли Вам је рекао претресите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, обавестио ме је да у кући ОЕБС-а постоји локатор.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Мислио сам на податак, значи да поседује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он Вас је обавестио?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Он ме је обавестио што је то човек и рекао сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу шта Ви кажете?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па ја кажем, да ја нисам рекао има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да, па није проблем уопште. Значи не да има, значи да има података да се провери да ли има, сад да ли ме је он разумео другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте му саопштили да постоји.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Али нисам му рекао да се изврши претрес.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја сам га одлично разумео, значи кад каже да имам податак, значи да се треба проверити тамо да ли то постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли тачно где, Ви сте тачно определили локацијугде се налази локатор, јел тако или није?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не. Ја сам му рекао да погледа да види да ли има ту, значи ту.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: У тој кући.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У тој кући, нисам ја рекао, али да има, јер нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој кући?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: ОЕБС-а, значи не да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Нити да, ја му нисам наредио да иде да ради претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте му да постоји у кући ОЕБС-а, да провери да постоји податак, да постоји локатор у кући ОЕБС-а.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да провери да, тако је, да провери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање, питање за обијуцу, да ли је та кућа у којој је пронађен локатор, ако је одређена да је можда тамо локатор, да ли је та кућа после спаљена. За обојицу?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја то не знам, ја сам се изјаснио већ и нисам видео паљевине.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не могу да кажем, не знам, око тих кућа знам да је било паљевине после, али да ли је и она спаљена, немојте да ме узмете за реч, значи можда јесте можда не, не могу да кажем, сад не могу, али куће около су сигурно, после тога, један део је био упаљен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли те паљевине, те или околних кућа имају везе са том информацијом и са тим претресом?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, тог дана када је, нема везе са претресом, таман посла, зашто са претресом, ако је претрес, он је радио 25-ог претрес, зашто да, паљење није било 25-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја сам Вас данас. Питање за Нишавића окривљеног, ја сам Вас данас питао шта сте разговарали 25-ог ујутру, 26-ог ујутру, 27-ог, Ви ни једног момента нисте поменули било какав локатор или било какву Вашу сумњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад је поменуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад сте поменули.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Можда, кажем испустио сам око тога кажем, ја њему нисам нити наредио иди врши претрес, него уобичајено, то је знате како, зграда је била поред станице милиције и најбоље да се обезбеди станица милиције а познато је свуда, било је и у јавности да су они постављали локаторе свуда по Косову по Србији, на објекте где је требало да се бомбардује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ово питање, сад Ви размислите да ли је дозвољено или не. Да ли су то те куће из којих су изведени људи који су после побијени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то не зна.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одоварати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Врши се суочење између оптужених Нишавић Милорада и Репановић Радојка на околности да ли је оптужени Нишавић обавестио Радојка о постојању локатора у кући где је боравила мисија ОЕБС-а, те након извршеног суочења оптужени Нишавић Милорад изјави тачно је обавестио сам да сам дошао до оперативних сазнања да у кући ОЕБС-а постоји локатор.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да се провери, извините а не да, да се провери да ли има локатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И да се провери да ли има локатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала седите. Питања нема. Хоћемо да наставимо са радом нешто видим да ви то. Изволите. У сваком случају ко год затражи сви ћете добити писмено нам се обратите, добићете све, комплет све што се води. Настављамо са радом. Да сутра. Реците. Они су све обавештени, то је било, добро, добићете. Добићете све, све транскрипте, све што затражите све ћете добити.

Настављамо сутра у 09,30.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА